

Dato: 3. september 2019
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Malene Lynggaard
Sagsnr.: 2019-731-0047
Dok.: 1118087

U D K A S T

Forslag til

Lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme¹

¹ »1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2012/648/EU og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2015/849/EU om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43. I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Rådets forordning 2001/1338/EF af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, EF-Tidende 2001, nr. L 181, side 6, Rådets forordning 2001/1339/EF af 28. juni 2001 om udvidelse af virkningerne af forordning 2001/1338/EF om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen som fælles valuta, EF-Tidende 2001, nr. L 181, side 11, Kommissionens forordning 2010/1031/EU af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, EU-Tidende 2010, nr. L 302, side 1, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006, EU Tidende 2015, nr. L 141, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.«

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

(Hvidvasksekretariatets funktion og opgavevaretagelse)

§ 1

I lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, jf. lov nr. 651 af 8. juni 2017, som ændret ved lov nr. 1547 af 19. december 2017, lov nr. 706 af 8. juni 2018, lov nr. 1535 af 18. februar 2018 og lov nr. 553 af 7. maj 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, stk. 3, § 26, stk. 1-4, og 6, § 28, § 29, stk. 1, der bliver stk. 5, § 30, stk. 3, § 30 b, § 46 a, stk. 7 og 8, og § 74, stk. 1, ændres ”Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet” til: ”Hvidvasksekretariatet”.

2. Efter § 26 indsættes:

§ 26 a ”Sekretariatet for Advokatsamfundet offentliggør årligt en rapport, der skal indeholde oplysninger om følgende:

- 1) Antallet af modtagne indberetninger vedrørende mulige overtrædelser af denne lov.
- 2) Antallet af modtagne underretninger efter § 26, stk. 2, og antallet af underretninger, som sekretariatet for Advokatsamfundet har sendt til Hvidvasksekretariatet.
- 3) Antallet og indholdet af foranstaltninger truffet af Advokatrådet efter § 64, stk. 2, med henblik på at overvåge, at virksomheder og personer omfattet af loven overholder deres forpligtelser i medfør af kapitel 2 om risikovurdering og risikostyring, kapitel 3 om kundekend-skabsprocedurer og kapitel 5 om undersøgelses-, noterings-, under-retnings-, oplysnings og opbevaringspligt.”

3. § 29 affattes således:

”§ 29. Den danske finansielle efterretningsenhed (FIU) er Hvidvasksekretariatet hos Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK). Hvidvasksekretariatet er operationelt uafhængig og selvstændigt virkende, hvorved forstås, at sekretariatet har kompetence og kapacitet til at udføre sine opgaver frit og kan selvstændigt træffe beslutninger om at analysere, anmode om og formidle specifikke oplysninger som beskrevet i stk. 2.

- Stk. 2.* Hvidvasksekretariatet har som central national enhed til opgave
- 1) at modtage og analysere underretninger om mistænkelige transaktioner og andre oplysninger af relevans for hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser eller finansiering af terrorisme og
 - 2) at formidle resultaterne af sin analyse og alle yderligere relevante oplysninger til kompetente myndigheder m.v. ved mistanke om hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser eller finansiering af terrorisme.

Stk. 3. Hvidvasksekretariatet har endvidere ansvaret for i samarbejde med andre myndigheder at udarbejde og opdatere den nationale risikovurdering på hvidvaskområdet med henblik på at identificere, vurdere, forstå og begrænse de aktuelle risici for hvidvask af penge.

Stk. 4. Hvidvasksekretariatet kan fra personer og virksomheder omfattet af denne lov kræve enhver oplysning, der må antages at være nødvendig for varetagelsen af sekretariatets opgaver som beskrevet i stk. 2, medmindre personen eller virksomheden er undtaget fra underretningspligt efter § 27, stk. 1-3. Efter anmodning fra Hvidvasksekretariatet skal de af loven omfattede virksomheder og personer omgående give sekretariatet alle nødvendige oplysninger. Bestemmelsen i § 26, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse i forhold til måden, hvorpå medlemmer af Advokatsamfundet kan efterkomme oplysningspligten.

Stk. 5. Hvidvasksekretariatet kan, hvis efterforskningsmæssige hensyn m.v. ikke taler herimod, give den underrettende virksomhed, person eller myndighed, der i medfør af § 26, stk. 1, og § 28 har indgivet en underretning, meddelelse om status i sagen, herunder om der er rejst sigtelse, om der foreligger endelig afgørelse, eller om sagen er henlagt.

Stk. 6. Modtagne meddelelser som nævnt i stk. 5 må ikke videregives til uvedkommende.”

4. Efter § 29 indsættes:

”§ 29 a. Hvidvasksekretariatet kan i forbindelse med videregivelse af oplysninger til en anden EU-medlemsstats FIU fastsætte begrænsninger og betingelser for anvendelsen af de pågældende oplysninger. Hvidvasksekretariatet skal tilsvarende overholde sådanne begrænsninger og betingelser, der måtte være fastsat for så vidt angår oplysninger, som Hvidvasksekretariatet modtager fra en anden EU-medlemsstats FIU.

Stk. 2. Hvidvasksekretariatet må kun anvende oplysninger, som sekretariatet modtager fra en anden EU-medlemsstats FIU til de formål, hvortil oplysningerne er indhentet eller er blevet udleveret. Hvidvasksekretariatets videregivelse af sådanne oplysninger til kompetente myndigheder mv. eller

anvendelse af sådanne oplysninger til andre formål, er betinget af, at den afgivende EU-medlemsstats FIU på forhånd meddeler samtykke hertil.

Stk. 3. Hvidvasksekretariatet skal omgående besvare og i videst mulig omfang imødekomme en anmodning fra en anden EU-medlemsstats FIU om tilladelse til at videregive oplysninger til kompetente myndigheder m.v., som den pågældende FIU har modtaget fra Hvidvasksekretariatet uanset typen af den tilknyttede underliggende forbrydelse. Hvidvasksekretariatet må i den forbindelse ikke nægte at imødekomme en sådan anmodning, medmindre formålet med videregivelsen vurderes at falde uden for Hvidvasksekretariatets opgavevaretagelse som anført i § 29, stk. 2, eller der er bestemte grunde til at antage, at videregivelsen vil kunne vanskeliggøre forebyggelse, afsløring eller efterforskning af strafbare handlinger eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner, eller på anden måde ikke vil være i overensstemmelse med grundlæggende principper i dansk ret.

Stk. 4. Hvidvasksekretariatets eventuelle afslag på anmodninger efter stk. 3 skal begrundes.”

5. I § 78, *stk. 1*, ændres »§ 29, *stk. 2*«, til »§ 29, *stk. 4 og 6*«.

6. I § 80 indsættes som *stk. 5*:

”*Stk. 5.* Undlader en virksomhed eller en person at opfylde de pligter, som påhviler dem i medfør af § 29, *stk. 4*, kan Hvidvasksekretariatet som tvangsmiddel pålægge personen, virksomheden eller de for virksomheden ansvarlige personer daglige eller ugentlige tvangsbøder.”

§ 2

Loven træder i kraft [indsæt].

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Hvidvasksekretariatets funktion, uafhængighed og selvstændige virke samt opgavevaretagelse

2.1.1. Gældende ret

2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser

2.1.3. Den foreslåede ordning

2.2. Rapporteringsforpligtelse for selvregulerende organer udpeget til at modtage oplysninger omfattet af underretningsspligten i § 26, stk. 1.

2.3.1. Gældende ret

2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser

2.3.3. Den foreslåede ordning

2.3. Hvidvasksekretariatets beføjelse til at indhente oplysninger fra personer og virksomheder omfattet af loven

2.2.1. Gældende ret

2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser

2.2.3. Den foreslåede ordning

2.4. Sanktioner og tvangsforanstaltninger ved manglende opfyldelse af oplysningspligten i § 29, stk. 4

2.4.1. Gældende ret

2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser

2.4.3. Den foreslåede ordning

2.5. Hvidvasksekretariatets udveksling af oplysninger med andre EU-medlemsstaters finansielle efterretningsenheder

2.5.1 Gældende ret

2.5.1.1. Almindelige regler om Hvidvasksekretariatets videregivelse af personoplysninger og fortrolige oplysninger i øvrigt.

2.5.1.2. Særlige bestemmelser om tavshedspligt i den finansielle lovgivning

2.5.1.3. Nærmere om Hvidvasksekretariatets behandling af oplysninger

- 2.5.1.4. Nærmere om hvilke oplysninger, der behandles
- 2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser
- 2.5.3. Den foreslåede ordning

- 3. Forholdet til databeskyttelseslovgivningen**
- 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige**
- 5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.**
- 6. Administrative konsekvenser for borgerne**
- 7. Miljømæssige konsekvenser**
- 8. Forholdet til EU-retten**
- 9. Hørte myndigheder og organisationer mv.**
- 10. Sammenfattende skema**

1. Indledning

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv) er implementeret ved lov nr. 651 af 8. juni 2017 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven).

Direktivet har til formål at forebygge anvendelse af Unionens finansielle system til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og søger at sikre sammenhæng mellem EU's regler om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme og globale standarder i internationale anbefalinger vedtaget af Den Finansielle Aktionsgruppe (FATF).

Den 30. maj 2018 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet direktiv (EU) 2018/843 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (5. hvidvaskdirektiv).

5. hvidvaskdirektiv er et ændringsdirektiv, som har til formål at styrke den allerede forebyggende ramme. Efter direktivets artikel 4, stk. 1, skal medlemsstaterne sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft senest den 10. januar 2020. Ved lov nr. 553 af 7. maj 2019 om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af

terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed, er dele af 5. hvidvaskdirektiv gennemført i dansk ret.

Dette lovforslag gennemfører de dele af 5. hvidvaskdirektiv, som vedrører de finansielle efterretningsenheders opgavevaretagelse, kompetencer og indbyrdes samarbejde.

Derudover har lovforslaget til formål at sikre en effektiv gennemførelse af visse bestemmelser i 4. hvidvaskdirektiv og dermed skabe yderligere klarhed om de juridiske rammer for Hvidvasksekretariatets virksomhed.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Hvidvasksekretariatets funktion, operationelle uafhængighed og selvstændige virke samt opgavevaretagelse

2.1.1. Gældende ret

I Danmark er Hvidvasksekretariatet hos Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) den centrale danske finansielle efterretningsenhed (FIU). Hvidvasksekretariatet blev oprettet ved Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 30. juni 1993 med henblik på at indsamle, registrere, videregive, koordinere og bearbejde oplysninger vedrørende hvidvask af udbytte fra strafbare forhold.

Hvidvaskloven indeholder endvidere en række bestemmelser, om Hvidvasksekretariatets virke, men sekretariatets funktion og opgavevaretagelse er ikke herudover reguleret.

Organisatorisk hører Hvidvasksekretariatet under SØIK, men sekretariatet er i forbindelse med sin opgavevaretagelse som FIU selvstændigt virkende. Hvidvasksekretariatet er ledet af en Head of FIU og beskæftiger et antal politiefterforskere, jurister, analytikere, administrativt personale og studenter.

Efter hvidvasklovens § 26, stk. 1, skal de personer og virksomheder, som er omfattet af loven, omgående underrette SØIK, hvis virksomheden eller personen er vidende om, har mistanke om eller har rimelig grund til at formode, at en transaktion, midler eller en aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Det samme gælder ved mistanke, der er opstået i forbindelse med en kundes forsøg på at foretage en transak-

tion eller en henvendelse fra en mulig kunde med ønske om gennemførelse af en transaktion eller aktivitet.

Det følger af bestemmelsens stk. 2, at medlemmer af Advokatsamfundet i tilfælde af mistanke som nævnt i stk. 1, kan underrette sekretariatet for Advokatsamfundet, der efter en vurdering af, om der er underretningspligt i henhold til stk. 1, omgående og uredigeret skal videregive underretningen til SØIK.

I § 27, stk. 1-3, er fastsat en række undtagelser fra underretningspligten, herunder for advokater under visse nærmere omstændigheder. Der henvises i øvrigt til det anførte under pkt. 2.3.1. nedenfor. Bestemmelserne gennemfører artikel 34, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv.

Såfremt en tilsynsmyndighed i henhold til hvidvaskloven eller skattemyndighederne får kendskab til forhold, der giver grund til at tro, at disse kan have tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme, som er omfattet af underretningspligten i § 26, stk. 1, skal myndigheden efter hvidvasklovens § 28 ligeledes underrette SØIK herom.

Bestemmelserne om underretningspligt i § 26, stk. 1 og 2, og § 28, gennemfører henholdsvis artikel 33, stk. 1, 1. afsnit, litra a), artikel 34, stk. 1, og artikel 36 i 4. hvidvaskdirektiv.

En hvidvaskunderretning er ikke en politianmeldelse af et muligt strafbart forhold, men derimod oplysninger om f.eks. usædvanlige transaktionsmønstre set i forhold til den pågældende kunde. Der er således tale om oplysninger vedrørende personer eller virksomheder, der ikke nødvendigvis i strafferetlig forstand kan kategoriseres som mistænkt, eller om hvem der ikke nødvendigvis er grund til at antage, at de har begået eller vil begå en strafbar handling.

Hvidvasksekretariatet har i den forbindelse til opgave at modtage, analysere og videreformidle underretninger om mulig hvidvask eller finansiering af terrorisme fra de virksomheder, personer og myndigheder, der efter hvidvaskloven er underretningspligtige. Herudover modtager og indhenter sekretariatet efterretninger fra andre kilder, herunder danske myndigheder, politiets systemer, open source intelligence og samarbejdspartnere i udlandet.

Hvidvasksekretariatet anvender en risikobaseret tilgang i forbindelse med behandlingen af underretninger med henblik på at yde en fokuseret og målrettet indsats på området.

Hvidvasksekretariatet visiterer modtagne underretninger og kvalificerer underretningerne, herunder ved anvendelse af operative- og strategiske analyser, med henblik på vurdering af, om oplysningerne skal føre til udsendelse af efterretning eller egentligt efterforskningsoplæg til politikredsene (herunder SØIK) i forhold til mistanke om hvidvask af udbytte fra strafbare handlinger, udsendelse af efterretning til Politiets Efterretningstjeneste (PET) i forhold til mistanke om finansiering af terrorisme eller udsendelse af efterretning til skattemyndighederne, kommunerne eller andre myndigheder.

Videregivelse af oplysninger fra underretninger, som Hvidvasksekretariatet har modtaget i medfør af hvidvasklovens § 26, stk. 1 og 2, eller § 28 kan ske på sekretariatets eget initiativ eller på baggrund af en forudgående anmodning fra en anden myndighed. Oplysninger fra modtagne underretninger, som videregives til en politikreds (herunder SØIK) eller til andre myndigheder, anvendes som grundlag for at iværksætte strafferetlige efterforskninger eller indlede administrativ sagsbehandling, f.eks. på skatte- og afgiftsområdet, og til at underbygge allerede iværksatte efterforskninger og verserende administrative sager. Herudover anvendes oplysningerne i politiets efterretnings- og analysearbejde bl.a. i forhold til kortlægning af specifikke kriminalitetsmønstre og aktuelle tendenser mv.

Hvidvasksekretariatet deltager løbende i møder med de underretningspligtiges brancheorganisationer samt myndigheder, hvor sekretariatet giver mere generel feedback og foretager relevant orientering inden for hvidvaskområdet. Hvidvasksekretariatet udarbejder desuden kvartalsrapporter til brug for myndigheder og underretningspligtige, som indeholder oplysninger om arbejdet i sekretariatet, herunder antallet af underretninger og eksempler på konkrete sager, hvori underretninger er indgået.

Efter hvidvasklovens § 29, stk. 1, kan Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) (Hvidvasksekretariatet), hvis efterforskningsmæssige hensyn mv. ikke taler imod, give den virksomhed, person eller myndighed, der har foretaget en underretning, meddelelse om status i sagen, herunder om der er rejst sigtelse, om der foreligger endelig afgørelse, eller om sagen er henlagt.

Herudover udarbejder og opdaterer Hvidvasksekretariatet med bidrag fra relevante myndigheder den nationale risikovurdering på hvidvaskområdet, som bl.a. medvirker til at målrette de relevante virksomheders, personers og myndigheders løbende arbejde med at identificere, vurdere og forstå risiciene for hvidvask med henblik på at opnå en effektiv indsats på området.

Det bemærkes, at Hvidvasksekretariatets opgavevaretagelse indebærer, at sekretariatets virksomhed i et vist omfang sker inden for strafferetsplejen.

For så vidt angår Hvidvasksekretariatets samarbejde med andre EU-medlemsstaters finansielle efterretningsenheder henvises til pkt. 2.5 nedenfor.

2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Det fremgår af præambelbetragtning nr. 37 i 4. hvidvaskdirektiv, at alle medlemsstater bør oprette operationelt uafhængige og autonome FIU'er, der skal indsamle og analysere de oplysninger, de modtager, med henblik på at påvise forbindelser mellem mistænkelige transaktioner og de underliggende kriminelle aktiviteter for at forebygge og bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Det fremgår desuden, at alle mistænkelige transaktioner, herunder forsøg på transaktioner bør indberettes uanset transaktionens beløbstørrelse, og at indberettede oplysninger også bør kunne omfatte tærskelbaserede oplysninger.

Direktivets artikel 32, stk. 1, pålægger medlemsstaterne at oprette en FIU for at forebygge, opdage og effektivt bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Det følger af artikel 32, stk. 3, at FIU'en skal være operationelt uafhængig og autonom, hvorved forstås, at enheden har kompetence og kapacitet til at udføre sine opgaver frit og kan træffe autonome beslutninger om at analysere, anmode om og formidle specifikke oplysninger.

Herudover er FIU'ens funktion og opgavevaretagelse beskrevet i bestemmelsen. Det fremgår bl.a. af bestemmelsen, at FIU'en, er den ansvarlige enhed i forhold til at modtage og analysere underretninger om mistænkelige transaktioner og andre oplysninger af relevans for hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser eller finansiering af terrorisme. Det fremgår endvidere, at FIU'en er ansvarlig for at formidle resultaterne af sin analyse og alle yderligere relevante oplysninger til de kompetente myndigheder, når der er begrundet mistanke om hvidvask af penge, tilknyttede un-

derliggende forbrydelser eller finansiering af terrorisme. FIU'en skal desuden kunne indhente yderligere oplysninger hos de forpligtede enheder.

Artikel 32, stk. 3, svarer i det væsentlige til Den Finansielle Aktionsgruppes (FATF's) anbefaling nr. 29 om de finansielle efterretningsenheder.

I øvrigt pålægger direktivets artikel 7, stk. 1, medlemsstaterne at træffe passende foranstaltninger til at identificere, vurdere, forstå og begrænse de risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som påvirker dem, samt alle databeskyttelsesproblematikker i denne forbindelse. Medlemsstaterne skal sørge for, at denne risikovurdering holdes opdateret.

Efter bestemmelsens stk. 2, skal medlemsstaterne udpege en myndighed eller oprette en mekanisme, som koordinerer medlemsstaternes respons på de risici, der er omhandlet af stk. 1, og underrette Kommissionen, De centrale europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'erne) og de øvrige medlemsstater om denne myndigheds identitet eller forelægge en beskrivelse af mekanismen.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at Hvidvasksekretariatet i dag er organiseret således og arbejdet i sekretariatet tilrettelagt på en måde, som i praksis efterlever bestemmelserne i 4. hvidvaskdirektiv og i FATF's anbefalinger.

Hvidvasksekretariatets virksomhed bør dog efter Erhvervsministeriets opfattelse i højere grad lovreguleres med henblik på at sikre effektiv gennemførelse af artikel 32, stk. 3, og artikel 7, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv og dermed skabe klarhed om de retlige rammer for sekretariatets funktion, operationelle uafhængighed og selvstændige virke samt opgavevaretagelse.

Det bør i den forbindelse fremgå af hvidvaskloven, at det er en kerneopgave for Hvidvasksekretariatet at modtage og analysere underretninger om mistænkelige transaktioner og andre oplysninger af relevans for hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser eller finansiering af terrorisme.

Herudover bør det fremgå af hvidvaskloven, at det for Hvidvasksekretariatet er en kerneopgave at formidle resultaterne af analyser og alle yderligere relevante oplysninger til de kompetente myndigheder. Det kunne eksempelvis være politikredsene, andre EU-medlemsstaters finansielle efterretningsenheder, Politiets Efterretningstjeneste (PET) og skattemyndighederne mv.

med henblik på at fremme myndighedernes kriminalitetsforebyggende, retshåndhævende og sikkerhedsfremmende arbejde.

Endelig bør det fremgå, at det er en væsentlig opgave for Hvidvasksekretariatet i samarbejde med relevante myndigheder at udarbejde og opdatere den nationale risikovurdering på hvidvaskområdet, som er et væsentligt fundament for en risikobaseret tilgang til forebyggelse og bekæmpelse af hvidvask af penge. Udarbejdelse af en national risikovurdering er således afgørende i forhold til de relevante virksomheders, personers og myndigheders muligheder for løbende at identificere, vurdere og ikke mindst forstå risiciene for hvidvask med henblik på at opnå en effektiv indsats på området. Hertil kommer, at risikovurderingen i form og indhold også skal kunne danne grundlag for konkrete beslutninger, herunder f.eks. kunne indgå i overvejelser om iværksættelse af konkrete modforanstaltninger, herunder f.eks. ny lovgivning, og i tilrettelæggelsen og prioriteringen af myndighedsindsatsen på området.

Det bemærkes, at der ikke hermed er tilsigtet en udtømmende opregning af Hvidvasksekretariatets opgaver.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 3, at bestemmelsen i lovens § 29 nyaffattes, og at der i den forbindelse indsættes en bestemmelse i stk. 1, hvor det udtrykkeligt fastslås, at den danske finansielle efterretningsenhed (FIU) er Hvidvasksekretariatet, som organisatorisk hører under Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK). Det foreslås i den forbindelse præciseret, at Hvidvasksekretariatet er operationelt uafhængig og selvstændigt virkende, hvorved forstås, at sekretariatet har kompetence og kapacitet til at udføre sine opgaver frit og selvstændigt kan træffe beslutning om at analysere, anmode om og formidle specifikke oplysninger som beskrevet i stk. 2 i den foreslåede bestemmelse. Dette svarer i det væsentlige til ordlyden af artikel 32, stk. 3, i 4. hvidvaskdirektiv.

Direktivet præciserer ikke herudover, hvad der forstås ved, at FIU'en er "operationelt uafhængig og autonom, hvorved forstås, at FIU'en har kompetence og kapacitet deres opgaver frit og kan træffe autonome beslutninger". Det nærmere indhold af dette krav kan derfor give anledning til en vis tvivl.

Det er dog vurderingen, at kravet ikke er til hinder for, at Hvidvasksekretariatet er etableret som en del af Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK), forudsat at sekretariatets kernefunktioner er adskilt fra SØIK's øvrige kernefunktioner. Der er i den forbindelse bl.a. lagt vægt på, at det fremgår af den fortolkende note til FATF's anbefaling nr. 29, afsnit E, nr. 9, at FIU'en kan etableres som en del af en eksisterende myndighed, og at FIU'en, når dette er tilfælde, bør være adskilt fra den anden myndigheds funktioner.

Der er derfor ikke med bestemmelsen tiltænkt ændringer af Hvidvasksekretariatets eksisterende organisatoriske indplacering som en del af SØIK.

Det forudsættes i den forbindelse, at Hvidvasksekretariatet etablerer eller opretholder sådanne sikkerhedssystemer og særligt tilpassede sikkerhedspolitikker, at det hermed effektivt sikres, at sekretariatets kerneopgaver holdes adskilt fra det øvrige SØIK's kerneopgaver.

Ved selvstændigt virkende forstås, at Hvidvasksekretariatet selvstændigt har kompetence til at udføre sine kerneopgaver med at modtage, analysere og videreformidle underretninger samt til at indgå aftaler og i øvrigt samarbejde med andre myndigheder, herunder andre medlemsstaters FIU'er, vedrørende udveksling af oplysninger mv.

Det foreslås endvidere, at der indsættes en bestemmelse i stk. 2 vedrørende Hvidvasksekretariatets opgavevaretagelse, således at det udtrykkeligt fremgår, hvilke kerneopgaver sekretariatet varetager.

Det foreslås i den forbindelse præciseret, at Hvidvasksekretariatet som central national enhed for det første har til opgave at modtage og analysere underretninger om mistænkelige transaktioner og andre oplysninger af relevans for hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser eller finansiering af terrorisme.

Det foreslås for det andet præciseret, at sekretariatet har til opgave at formidle resultaterne af sin analyse og alle yderligere relevante oplysninger til de kompetente myndigheder ved mistanke om hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser eller finansiering af terrorisme. Der stilles ikke hermed krav om nærmere konkretisering af mistanken i forhold til nærmere angivne forbrydelser.

Herudover foreslås det, at der indsættes en bestemmelse i stk. 3, hvoraf det fremgår, at Hvidvasksekretariatet har ansvaret for i samarbejde med andre myndigheder at udarbejde og løbende opdatere den nationale risikovurdering på hvidvaskområdet.

Det nærmere indhold og anvendelse af den nationale risikovurdering fastsættes i administrative bestemmelser.

Der er med de foreslåede bestemmelser ikke tale om en udtømmende opgøring af Hvidvasksekretariatets opgaver.

Som konsekvens af, at Hvidvasksekretariatets funktion, operationelle uafhængighed og selvstændige virke samt opgavevaretagelse lovfæstes foreslås det endelig med lovforslagets § 1, nr. 1, at det i hvidvasklovens § 8, stk. 3, § 26, stk. 1-4, og 6, § 28, § 29, stk. 1, der bliver til stk. 5, § 30, stk. 3, § 30 b, § 46 a, stk. 7 og 8, og § 74, stk. 1, præciseres, at Hvidvasksekretariatet i Danmark er den finansielle efterretningsenhed (FIU) i henhold til hvidvaskloven.

2.2. Rapporteringsforpligtelse for selvregulerende organer udpeget til at modtage oplysninger omfattet af underretningspligten i § 26, stk. 1

2.2.1. Gældende ret

Som anført under pkt. 2.1.1 ovenfor fremgår det af hvidvasklovens § 26, stk. 2, at medlemmer af Advokatsamfundet i tilfælde af mistanke som nævnt i stk. 1 kan underrette sekretariatet for Advokatsamfundet, der efter en vurdering af, om der er underretningspligt i henhold til stk. 1, omgående og uredigeret skal videregive underretningen til SØIK.

Lovens § 27, stk. 1-3, fastsætter i den forbindelse en række undtagelser fra underretningspligten. Efter bestemmelsens stk. 1 er advokater undtaget fra underretningspligten for så vidt angår oplysninger, som disse modtager fra eller indhenter om en klient i forbindelse med, at advokaten fastslår den pågældende klients retsstilling eller forsvarer eller repræsenterer denne under eller i forbindelse med en retssag, herunder rådgiver om at indlede eller undgå et sagsanlæg. Dette gælder også sager, der føres i Landsskatteretten, og sager ved en voldgiftsret. Undtagelserne gælder, uanset hvornår oplysningerne modtages. Bestemmelsens stk. 2 og 3 fastsætter lignende undtagelser fra underretningspligten for revisorer og for personer og virksomheder, som er nævnt i § 1, stk. 1, nr. 14-17. Det fremgår af bestemmelsens stk. 4,

at disse undtagelser ikke finder anvendelse, hvis virksomheden eller personen ved eller burde vide, at klienten søger bistand med henblik på hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Bestemmelserne i § 26, stk. 2, og § 27, stk. 1-3, gennemfører henholdsvis artikel 34, stk. 1 og 2, i 4. hvidvaskdirektiv.

2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Med artikel 1, nr. 22, i 5. hvidvaskdirektiv tilføjes et stykke 3 til artikel 34.

Det fremgår i den forbindelse, at selvregulerende organer, som er udpeget af medlemsstaterne, årligt skal offentliggøre en rapport med oplysninger om a) foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 58, 59 og 60 (om sanktioner) b) antallet af modtagne indberetninger om overtrædelser som omhandlet i artikel 61 (overtrædelser af nationale bestemmelser, der gennemfører direktivet), hvis det er relevant, c) antallet af rapporter, der blev modtaget af det selvregulerende organ, som omhandlet i stk. 1, og antallet af rapporter, som det selvregulerende organ har fremsendt til FIU'en, hvor det er relevant og d) hvor det er nødvendigt, antal og beskrivelse af foranstaltninger, der er gennemført i medfør af artikel 47 og 48 med henblik på at overvåge, at de forpligtede enheder overholder deres forpligtelser i henhold til i) artikel 10-24 (kundekendskabskrav), ii) artikel 33, 34 og 35 (indberetning af mistænkelige transaktioner), iii) artikel 40 (opbevaring af registreringer) og iv) artikel 45 og 46 (interne kontroller).

Med henblik på at gennemføre artikel 1, nr. 22, i 5. hvidvaskdirektiv og samtidig styrke oplysningsgrundlaget for den nationale risikovurdering foreslås det, at der indsættes en bestemmelse i hvidvaskloven, som pålægger sekretariatet for Advokatsamfundet en årlig rapporteringsforpligtelse.

2.2.3. Den foreslåede ordning.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 2, at der efter § 26 indsættes en ny bestemmelse i § 26 a, som pålægger sekretariatet for Advokatsamfundet årligt at udarbejde og offentliggøre en rapport, der skal indeholde oplysninger om følgende:

- 1) Antallet af modtagne indberetninger vedrørende mulige overtrædelser af reglerne i denne lov.

- 2) Antallet af modtagne underretninger efter hvidvasklovens § 26, stk. 2, og antallet af underretninger, som sekretariatet for Advokatsamfundet har sendt til Hvidvasksekretariatet.
- 3) Antallet og en nærmere beskrivelse af eventuelle foranstaltninger truffet af Advokatrådet efter hvidvasklovens § 64, stk. 2, med henblik på at overvåge, at virksomheder og personer omfattet af loven overholder deres forpligtelser i medfør af kapitel 2 om risikovurdering og risikostyring, kapitel 3 om kundekendskabsprocedurer og kapitel 5 om undersøgelses-, noterings-, underretnings-, oplysnings-, og opbevaringspligt.

Det bemærkes, at eftersom Advokatrådet ikke har mulighed for at fastsætte administrative sanktioner mv., er forpligtelsen i direktivbestemmelsens litra a) ikke omfattet af den foreslåede lovbestemmelse.

For så vidt angår indberetninger, som beskrevet i den foreslåede bestemmelse i § 26 a, nr. 1, bemærkes, at Advokatsamfundet kan modtage oplysninger om mulige overtrædelser af hvidvaskloven ad flere kanaler, herunder via whistleblowerordning, e-mail og telefon.

2.3. Hvidvasksekretariatets beføjelse til at indhente oplysninger fra personer og virksomheder omfattet af loven

2.3.1. Gældende ret

I tilfælde, hvor Hvidvasksekretariatet i forbindelse med behandlingen af underretninger modtaget i medfør af hvidvasklovens § 26, stk. 1 og 2, eller § 28 måtte have behov for yderligere oplysninger fra de underretningspligtige virksomheder eller personer, har Hvidvasksekretariatet mulighed for, inden for rammerne af databeskyttelseslovgivningen og de almindelige forvaltningsretlige regler, at anmode de relevante personer eller virksomheder herom.

Endvidere giver reglerne i retsplejeloven om edition mulighed for, at virksomheder eller personer, der ikke er mistænkt, under visse betingelser kan gives pålæg om at forevise eller udlevere oplysninger, hvis der er grund til at antage, at oplysningen f.eks. kan tjene som bevis i en straffesag. Det er en betingelse for at give pålæg om edition, at det sker som led i efterforskningen af en lovovertrædelse, som er undergivet offentlig påtale eller en krænkelser som nævnt i § 2, stk. 1, nr. 1, i lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning.

Afgørelse om editionspålæg træffes som udgangspunkt af retten ved kendelse efter begæring fra politiet, jf. retsplejelovens § 806, stk. 1 og 2.

Såfremt indgrebets øjemed ville forspildes, hvis retskendelse skulle afventes, kan politiet efter retsplejelovens § 806, stk. 4, træffe beslutning om beslaglæggelse og om edition. Fremsætter den, mod hvem indgrebet retter sig mod, anmodning herom, skal politiet snarest muligt og senest inden 24 timer forelægge sagen for retten, der ved kendelse afgør, om indgrebet kan godkendes, jf. bestemmelsens 2. pkt.

Efter retsplejelovens § 806, stk. 3, kan retten efter politiets begæring i en kendelse om edition bestemme, at politiet fra virksomheder og personer, der er omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, kan indhente oplysninger, som de pågældende har rådighed over, om transaktioner på en konto, hvortil der er overført midler ved en transaktion, som er omfattet af kendelsen om edition, eller ved en transaktion, der udspringer af en transaktion, som er omfattet af kendelsen om edition. I kendelsen fastsættes det tidsrum, inden for hvilket indhentelse af oplysninger kan ske. Dette tidsrum skal være så kort som muligt og må ikke overstige 4 uger. Tidsrummet kan forlænges, men højst med 4 uger ad gangen. Forlængelsen sker ved kendelse. Politiet skal snarest muligt efter udløbet af det tidsrum, inden for hvilket indhentelse af oplysninger kan ske, underrette retten om de transaktioner, som politiet har indhentet oplysninger om. Underretningen skal indeholde en angivelse af de bestemte grunde, der er til at antage, at transaktionerne udspringer af en transaktion, som er omfattet af kendelsen om edition.

2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Med artikel 1, nr. 18, i 5. hvidvaskdirektiv tilføjes et stykke 9 til artikel 32, hvorefter hver FIU med forbehold for artikel 34, stk. 2 (om undtagelser fra underretningspligten for advokater, revisorer mv.), og inden for rammerne af sine opgaver skal kunne anmode om, indhente og anvende oplysningerne fra enhver forpligtet enhed med henblik på at forebygge, opdage og effektivt bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, selv hvis der ikke er foretaget en forudgående underretning i henhold til artikel 33, stk. 1, litra a), eller artikel 34, stk. 1.

Herudover nyaffattes artikel 33, stk. 1, litra b, med artikel 1, nr. 21, i 5. hvidvaskdirektiv. Det følger af bestemmelsen, at medlemsstaterne skal pålægge

de forpligtede enheder, og hvor det er relevant deres ledelse og ansatte, at samarbejde fuldt ud ved omgående efter anmodning fra FIU'en direkte at give denne alle nødvendige oplysninger.

Endelig følger det af artikel 53, stk. 2, 2 pkt., som ændret ved artikel 1, nr. 33, i 5. hvidvaskdirektiv, at navnlig når en FIU søger at indhente yderligere oplysninger hos en forpligtet enhed i en anden medlemsstat, der opererer på dens område, skal anmodningen rettes til FIU'en i den medlemsstat, på hvis område den forpligtede enhed er etableret. Den pågældende FIU indhenter oplysninger i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1, og svarer hurtigt.

Det fremgår i den forbindelse af præambelbetragtning nr. 17 i 5. hvidvaskdirektiv, at medlemsstaternes FIU'er bør kunne indhente alle nødvendige oplysninger af relevans for deres opgaver fra alle forpligtede enheder, og at en uhindret adgang til oplysninger er afgørende for at sikre, at pengestrømme kan spores behørigt, og at ulovlige netværk og strømme opdages på et tidligt stadium. Det fremgår endvidere, at FIU'ernes behov for at indhente yderligere oplysninger fra forpligtede enheder på grundlag af en mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme dels kan være udløst af en forudgående underretning til FIU'en af en mistænkelig transaktion, dels kan udløses af andre mekanismer, f.eks. FIU'ens egen undersøgelse, efterretninger fra kompetente myndigheder eller oplysninger fra en anden FIU. Det anføres på den baggrund, at FIU'erne derfor som led i deres opgaver bør kunne indhente oplysninger fra enhver forpligtet enhed, også uden en forudgående underretning. Dette omfatter ikke vilkårlige oplysningsanmodninger til de forpligtede enheder inden for rammerne af FIU'ens analyse, men kun anmodninger om oplysninger baseret på tilstrækkeligt veldefinerede betingelser.

Ændringerne i 5. hvidvaskdirektiv, indebærer, at FIU'en skal kunne anmode de af loven omfattede virksomheder og personer om at udlevere alle oplysninger, som er nødvendige for FIU'ens varetagelse af sine opgaver, og at de pågældende virksomheder og personer er forpligtet til at efterkomme sådanne anmodninger, uanset om der er indgivet en underretning.

Oplysningspligten har til formål at styrke FIU'ens indsamling af de oplysninger, der er nødvendige for varetagelsen af FIU'ens kerneopgaver, herunder arbejdet med at vurdere underretninger af mistænkelige transaktioner mere effektivt og identificere aktuelle risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Med henblik på at gennemføre artikel 1, nr. 18, og artikel 1, nr. 21, i 5. hvidvaskdirektiv og samtidig styrke Hvidvasksekretariatets oplysningsgrundlag for dermed at fremme en mere effektiv opgavevaretagelse, foreslås det at indsætte en bestemmelse i hvidvaskloven, som pålægger de omfattede virksomheder og personer en oplysningsforpligtelse på baggrund af en forudgående anmodning herom fra sekretariatet.

Direktivet indeholder ikke nærmere regler om, under hvilke betingelser Hvidvasksekretariatet kan fremsætte anmodning om oplysninger, herunder f.eks. om der i den forbindelse kan fastsættes krav om indhentelse af en forudgående retskendelse.

Som anført i den foreslåede bestemmelse i § 29, stk. 1, er Hvidvasksekretariatet en finansiel efterretningsenhed, og sekretariatets kerneopgaver er som anført i bestemmelsens stk. 2 at indsamle, analysere og videreformidle oplysninger som led i indsatsen med at forebygge og bekæmpe hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser eller finansiering af terrorisme.

I den forbindelse er det efter Erhvervsministeriets opfattelse af væsentlig betydning, at Hvidvasksekretariatets indsamling af oplysninger fra de af loven omfattede virksomheder og personer fremadrettet vil kunne ske så smidigt og hurtigt som muligt, således at Hvidvasksekretariatet får mulighed for omgående at kunne reagere på identificerede risici, herunder som led i det gensidige samarbejde med andre FIU'er, og dermed varetage sine opgaver så effektivt og betryggende som muligt.

Det bemærkes herudover, at den oplysningspligt, som påhviler virksomheder og personer over for de finansielle tilsynsmyndigheder efter hvidvasklovens § 49, stk. 1, § 59, stk. 1, og § 65, stk. 2, heller ikke er betinget af en retskendelse.

På den baggrund er det Erhvervsministeriets vurdering, at Hvidvasksekretariatets adgang til oplysninger fra de af loven omfattede virksomheder og personer ikke bør betinges af yderligere krav end dem, der – for så vidt angår oplysninger om personer – allerede følger af lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger (retshåndhævelsesloven), hvorefter relevante personoplysninger bl.a. kan indsamles, hvis det er nødvendigt for, at den pågældende myndighed kan udføre sine opgaver. For så vidt angår indsamlingen af fortrolige oplysninger i øvrigt følger det endvidere af forvaltningslovens § 32, at den der virker inden for den offentlige

forvaltning ikke må skaffe sig fortrolige oplysninger, som ikke er af betydning for udførelsen af den pågældendes opgaver.

Erhvervsministeriet finder således ikke anledning til at fastsætte krav om forudgående retskendelse som betingelse for, at Hvidvasksekretariatet kan indhente oplysninger fra virksomheder og personer omfattet af loven.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 3, at der i forbindelse med den foreslåede nyaffattelse af hvidvasklovens § 29 indsættes en bestemmelse i stk. 4, hvori det bestemmes, at Hvidvasksekretariatet fra personer og virksomheder omfattet af denne lov kan kræve enhver oplysning, der må antages at være nødvendig for varetagelsen af sekretariatets opgaver, som beskrevet i bestemmelsens stk. 2, medmindre personen eller virksomheden er undtaget fra underretningspligt efter § 27, stk. 1-3.

Det foreslås endvidere, at det i bestemmelsen pålægges de af loven omfattede virksomheder og personer efter anmodning fra Hvidvasksekretariatet omgående at give sekretariatet alle nødvendige oplysninger.

Endelig foreslås det, at bestemmelsen i § 26, stk. 2, tilsvarende skal finde anvendelse i forhold til måden, hvorpå medlemmer af Advokatsamfundet kan efterkomme oplysningspligten. Bestemmelsen indebærer, at medlemmer af Advokatsamfundet kan vælge i stedet at give oplysningerne til sekretariatet for Advokatsamfundet, som efter en vurdering af, om der er oplysningspligt i henhold til stk. 4, omgående og uredigeret skal videregive de udbedte oplysninger til Hvidvasksekretariatet.

Efter den foreslåede bestemmelse tilkommer det Hvidvasksekretariatet at foretage en vurdering af, om betingelserne for videregivelse er opfyldt. Bestemmelsen indebærer således en umiddelbar forpligtelse for de af loven omfattede personer og virksomheder til efter anmodning fra Hvidvasksekretariatet omgående at give sekretariatet alle nødvendige oplysninger.

Det forudsættes dog, at Hvidvasksekretariatet i forbindelse med anmodningen om oplysninger fastsætter en passende tidsfrist for opfyldelse af oplysningsforpligtelsen.

Oplysningspligten finder ikke anvendelse, hvis der foreligger en konkret mistanke om, at en fysisk eller juridisk person har begået en strafbar lovover-

trædelse, og oplysningerne søges tilvejebragt til brug for behandlingen af spørgsmålet om fastsættelse af straf, jf. § 10, stk. 2, i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven). I disse tilfælde skal indhentelsen af oplysninger ligesom i dag ske efter retsplejelovens regler om strafprocessuelle tvangsindgreb, herunder reglerne om ransagning, beslaglæggelse og edition.

Såfremt mistanken retter sig mod den fysiske eller juridiske person, hos hvem oplysningerne søges tilvejebragt, gælder oplysningspligten ikke, medmindre det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse, jf. retssikkerhedslovens § 10, stk. 1. Hvidvasksekretariatet kan således eksempelvis ikke anvende oplysningspligten over for et pengeinstitut for at sikre beviser til en straffesag mod pengeinstituttet for overtrædelse af hvidvaskloven.

Det bemærkes, at Hvidvasksekretariatets indsamling af oplysninger derudover er underlagt forvaltningslovens § 32 og de almindelige forvaltningsretlige principper om saglighed og proportionalitet samt og for så vidt angår personoplysninger de grundlæggende behandlingsregler og behandlingsprincipper i retshåndhævelsesloven.

Lovligheden af Hvidvasksekretariatets behandling af personoplysninger vil kunne efterprøves af Datatilsynet.

For så vidt angår forholdet til reglerne i databeskyttelseslovgivningen henvises til pkt. 2.5.1.1. i de almindelige bemærkninger og i øvrigt til pkt. 3.

Undladelse af at opfylde oplysningspligten, der i medfør af den foreslåede bestemmelse påhviler de af loven omfattede virksomheder og personer, foreslås sanktioneret som anført under pkt. 2.4.3.

2.4. Sanktioner og tvangsforanstaltninger ved manglende opfyldelse af pligten i § 29, stk. 4

2.4.1. Gældende ret

Hvidvasklovens § 78, stk. 1, hjemler bødestraf for tilsidesættelse af de pligter, som påhviler de af loven omfattede virksomheder og personer.

Bestemmelsen fastsætter endvidere bl.a. strafansvar for juridiske

personer og regler om forældelse for overtrædelse af lovens bestemmelser og regler udstedt i medfør heraf jf. bestemmelsens stk. 3, og 4.

Efter hvidvasklovens § 80, kan Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen og Spillemyndigheden som tvangsmiddel pålægge de af loven omfattede personer, virksomheder eller de for virksomhederne ansvarlige personer daglige eller ugentlige bøder.

Det følger af bestemmelsens forarbejder, at tvangsbøder forudsættes pålagt dem, der har en handlepligt efter de konkrete bestemmelser. Medlemmer af en virksomheds ledelse kan derfor ikke pålægges tvangsbøder i de tilfælde, hvor det er virksomheden som sådan, der har en pligt til at afgive oplysninger.

Tilsynsmyndighederne kan endvidere ikke pålægge tvangsbøder, hvis myndighederne har konkret mistanke om, at en enkeltperson eller en juridisk person har begået en lovovertrædelse, jf. § 10 i lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven). Tvangsbøder kan dog anvendes, hvis det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse.

Bestemmelserne i §§ 78 og 80, gennemfører bl.a. artikel 58, stk. 1-3, i 4. hvidvaskdirektiv.

2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Det følger af artikel 58, stk. 1, at medlemsstaterne skal sikre, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, som gennemfører direktiver, i overensstemmelse med denne artikel og artikel 59-61. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at enhver sanktion eller foranstaltning skal være effektiv, forholdsmæssig og have afskrækkende virkning.

Efter bestemmelsens stk. 2 skal medlemsstaterne endvidere fastsætte regler for administrative sanktioner og foranstaltninger og sikre, at de kompetente myndigheder kan pålægge og anvender sådanne sanktioner og foranstaltninger i forbindelse med overtrædelse af de nationale bestemmelser, der gennemfører direktiver. Det fremgår endvidere, at medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner eller foranstaltninger for overtrædelser, der allerede er omfattet af strafferetlige sanktioner

i henhold til national ret. Medlemsstaterne meddeler i så fald Kommissionen de relevante strafferetlige bestemmelser.

Endelig skal medlemsstaterne efter bestemmelsens stk. 3, sikre, at der i tilfælde af overtrædelse af nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv kan anvendes sanktioner og foranstaltninger over for medlemmer af ledelsesorganet og over for enhver anden fysisk person, som i henhold til national ret er ansvarlige for overtrædelsen.

Med henblik på at gennemføre artikel 58, stk. 1, og 3, i 4. hvidvaskdirektiv i forhold til den foreslåede bestemmelse i § 29, stk. 4, bør det efter Erhvervsministeriets opfattelse indsættes i hvidvasklovens § 78, stk. 1, at manglende opfyldelse af oplysningsforpligtelsen kan sanktioneres med bødestraf.

Det er endvidere Erhvervsministeriets vurdering, at, at der bør indsættes en bestemmelse i hvidvaskloven, som giver Hvidvasksekretariatet mulighed for at pålægge virksomheder og personer, der undlader at opfylde oplysningsforpligtelsen, tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge opfyldelsen heraf. Det er efter Erhvervsministeriets opfattelse således nødvendigt, at der skabes et så stærkt incitament som muligt for de forpligtede personer og virksomheder til at opfylde oplysningsforpligtelsen, således at det sikres, at Hvidvasksekretariatet med udgangspunkt i et fyldestgørende oplysningsgrundlag kan varetage sine opgaver på effektiv og forsvarlig vis. Den foreslåede bestemmelse vil herudover gennemføre den fakultative bestemmelse i artikel 58, stk. 2, (og stk. 3), i 4. hvidvaskdirektiv.

2.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 5, i hvidvasklovens § 78, stk. 1, at indsætte en henvisning til § 29, stk. 4, således, at de af loven omfattede personers og virksomheders forsætlige eller groft uagtsomme undladelser af at efterkomme oplysningsforpligtelsen i den foreslåede bestemmelse i § 29, stk. 4, skal kunne straffes med bøde i medfør af lovens § 78, stk. 1.

Ansvarssubjekterne er virksomheder og personer omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i ikke at efterkomme en anmodning fra Hvidvasksekretariatet om at udlevere de oplysninger, der er nødvendige for sekretariatets opgavevaretagelse efter den foreslåede bestemmelse i § 29, stk. 4.

Efter hvidvasklovens § 78, stk. 5, skal der ved udmåling af bøder efter stk. 1, ud over overtrædelsens grovhed og omfang lægges vægt på gerningsper-

sonens økonomiske forhold. For overtrædelser begået af virksomheder lægges vægt på virksomhedens nettoomsætning på gerningstidspunktet

Det foreslås endvidere med lovforslagets § 1, nr. 6, at der i § 80, som stk. 5, indsættes en bestemmelse om, at hvis en virksomhed eller en person undlader at opfylde de pligter, som påhviler dem i medfør af § 29, stk. 4, kan Hvidvasksekretariatet som tvangsmiddel pålægge personen, virksomheden eller de for virksomheden ansvarlige personer daglige eller ugentlige tvangsbøder.

Anvendelse af bestemmelsen forudsætter, at Hvidvasksekretariatet giver personen, virksomheden eller de for virksomheden ansvarlige personer et pålæg om, at de udbedte oplysninger skal udleveres inden en fastsat frist.

Et pålæg efter § 80, stk. 5, skal indeholde en henvisning til bestemmelsen i § 29, stk. 4, og det skal være specificeret, hvilke oplysninger, der ønskes udleveret. Pålægget skal gives skriftligt, og det skal af dette fremgå, at såfremt pålægget ikke efterleveres inden for den fastsatte frist, kan der pålægges daglige eller ugentlige tvangsbøder fra en given dato, indtil pålægget efterkommes.

Tvangsbøderne kan pålægges fra en given dato (som udgangspunkt med 14 dages varsel). Forudsætningen for at pålægge tvangsbøder er, at Hvidvasksekretariatet forinden underretter den pågældende person eller virksomhed om, at bøden bliver pålagt fra den anførte dato. Fastsættelsen af denne dato skal ske under hensyntagen til sagens hastende karakter og den forpligtede virksomheds eller persons rimelige muligheder for at efterkomme forpligtelsen. Varslingen skal indeholde oplysninger om tvangsbødens størrelse, og der skal tages forbehold for en eventuel senere forhøjelse af tvangsbøden.

Varslet om daglige eller ugentlige tvangsbøder kan gives samtidig med pålægget om at efterkomme oplysningsforpligtelsen eller efterfølgende, hvis pålægget ikke efterkommes.

Hvis den fastsatte tvangsbøde ikke har givet resultat, kan tvangsbøden forhøjes på baggrund af et forudgående skriftligt varsel om, at bøden forhøjes fra den anførte dato. Datoen herfor fastsættes tilsvarende under hensyntagen til sagens hastende karakter og den forpligtede virksomheds eller persons rimelige muligheder for at efterkomme forpligtelsen.

Der beregnes én daglig eller ugentlig tvangsbøde uanset antallet af forhold. Daglige og ugentlige tvangsbøder gives for hver kalenderdag eller kalenderuge uanset den pågældende virksomheds åbningstider, aktivitet mv.

Hvidvasksekretariatet skal i forbindelse med anvendelse af tvangsbøder iagttage det almindelige proportionalitetsprincip, hvoraf det følger, at tvangsmidlet ikke må stå i misforhold til undladelsen.

Ved fastsættelsen af tvangsbøden skal der tages hensyn til den oplysningspligtiges økonomiske formåen, således at foranstaltningen har den nødvendige tilskyndende virkning, men bødestørrelsen beror i øvrigt på et konkret skøn.

Eftersom Hvidvasksekretariatets indhentelse af oplysninger i medfør af den foreslåede bestemmelse til § 29, stk. 4, sker som et led i sekretariatets operationelle virke, hvor sekretariatet er uafhængig, kan et pålæg om at udlevere de ubedte oplysninger inden for en nærmere angivet frist ikke påklages til en overordnet myndighed. Pålægget kan dog indbringes for domstolene i medfør af de almindelige regler om domstolsprøvelse af forvaltningsmyndigheders afgørelser mv.

Det bemærkes, at der ikke vil kunne pålægges tvangsbøder, hvis der foreligger en konkret mistanke om, at en enkeltperson eller en juridisk person har begået en lovovertrædelse, jf. § 10 i lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven). Tvangsbøder kan dog anvendes, hvis det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse. Der henvises i øvrigt til det anførte under pkt. 2.3.3.

2.5. Hvidvasksekretariatets udveksling af oplysninger med andre EU-medlemsstaters FIU'er

2.5.1. Gældende ret

2.5.1.1. Almindelige regler om Hvidvasksekretariatets videregivelse af personoplysninger og fortrolige oplysninger i øvrigt.

EU-medlemsstaternes finansielle efterretningsenheders behandling, herunder gensidige udveksling af personoplysninger er omfattet af databeskyttelseslovgivningen, som udgøres af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbin-

delse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (retshåndhævelsesdirektivet).

I dansk ret suppleres databeskyttelsesforordningen af lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven) og retshåndhævelsesdirektivet er implementeret ved lov nr. 410 af 27. april 2017 om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger (retshåndhævelsesloven).

Hvidvasksekretariatets behandling af oplysninger er omfattet af lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger, jf. lovens § 1.

Det bemærkes, at Hvidvasksekretariatets eventuelle videregivelse af personoplysninger til andre myndigheder, herunder med henblik på forfølgning af andre formål end, de som er omfattet af § 1 i retshåndhævelsesloven reguleres af reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

I tilfælde, hvor der foretages videregivelse af oplysninger omfattet af retshåndhævelsesloven, følger det af samme lovs § 6, at den videregivende kompetente myndighed fastsætter og underretter om eventuelle særlige vilkår for behandling af oplysningerne. Der kan dog ikke fastsættes særlige vilkår alene som følge af, at der er tale om videregivelse til en modtager i en anden medlemsstat. Det følger endvidere af § 6 stk. 2, at behandling af oplysninger, der er modtaget fra en kompetent myndighed, ikke må ske i strid med særlige vilkår, som er fastsat af den videregivende kompetente myndighed.

For så vidt angår Hvidvasksekretariatets videregivelse af andre fortrolige oplysninger end personoplysninger til andre forvaltningsmyndigheder gælder bestemmelserne i forvaltningslovens § 28, stk. 2, og § 31.

Herudover er danske myndigheder i et vist omfang berettigede til – f.eks. som led i mere uformelt samarbejde – at videregive fortrolige oplysninger til andre landes myndigheder. I den forbindelse kan der søges en vis vejledning i reglerne for videregivelse af tilsvarende oplysninger til danske myndigheder.

Som led i Hvidvasksekretariatets opgavevaretagelse udveksler sekretariatet allerede i dag oplysninger med de øvrige EU-medlemsstaters FIU'er. Hvidvasksekretariatet fastsætter i den forbindelse efter en konkret vurdering begrænsninger om, at oplysningerne kun må anvendes til efterretningsmæssig brug eller ikke uden samtykke fra Hvidvasksekretariatet må videregives til andre myndigheder. Hvidvasksekretariatet overholder tilsvarende sådanne betingelser og begrænsninger, der måtte være fastsat i forhold til oplysninger, som sekretariatet modtager fra en anden medlemsstat FIU.

2.5.1.2. Særlige bestemmelser om tavshedspligt i den finansielle lovgivning

Databeskyttelseslovgivningen og de forvaltningsretlige regler om forvaltningsmyndigheders videregivelse af fortrolige oplysninger suppleres bl.a. af bestemmelser om tavshedspligt i den finansielle lovgivning, som i visse tilfælde også er bindende for modtagerne af de pågældende oplysninger.

En sådan bestemmelse findes bl.a. i § 117, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, hvoraf det fremgår, at bestyrelsesmedlemmer, medlemmer af lokale bestyrelser og lignende, medlemmer af repræsentantskabet i en finansiel virksomhed, der ikke er en sparekasse, revisorer og granskningsmænd samt deres suppleanter, stiftere, vurderingsmænd, likvidatorer, direktører, ansvarshavende aktuarer, generalagenter og administratorer i et forsikrings-selskab samt øvrige ansatte ikke uberettiget må videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, som de under udøvelsen af deres hverv er blevet bekendt med. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse for finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder

Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at videregivelse eller udnyttelse af fortrolige oplysninger kun kan ske, hvis dette anses for berettiget. Dette vil i hvert tilfælde bero på en konkret vurdering og forudsætter at de konkrete oplysninger er nødvendige for at varetage den opgave, som oplysningerne videregives til brug for.

En lignende bestemmelse findes i § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed som pålægger Finanstilsynets ansatte m.fl. tavshedspligt for så vidt an-

går fortrolige oplysninger, som der opnås kendskab til gennem tilsynsvirksomheden, medmindre betingelserne for (undtagelsesvist) at videregive oplysningerne i bestemmelsens stk. 3-7 er opfyldt.

Det fremgår i den forbindelse af bestemmelsens stk. 6, nr. 2, at stk. 1, ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af mulige strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen

For begge tavshedspligtsbestemmelser i §§ 117 og 354 i lov om finansiel virksomhed, gælder, at berettigede modtagere af fortrolige oplysninger pålægges en tilsvarende tavshedspligt, jf. henholdsvis § 117, stk. 2, og § 354, stk. 8, for så vidt angår oplysninger modtaget i medfør af stk. 5-6.

Bestemmelsen i § 354, i lov om finansiel virksomhed svarer til, hvad der gælder for Finanstilsynet efter hvidvasklovens § 56, idet der dog er forskel på den kreds af myndigheder, som de fortrolige oplysninger kan videregives til. Tilsvarende bestemmelser er fastsat i hvidvasklovens §§ 63 og 69, for så vidt angår Erhvervsstyrelsens og Spillemyndighedens ansatte

Der skal i hvert enkelt tilfælde foretages en vurdering af, om videregivelse af de pågældende oplysninger må anses for berettiget.

I forhold til Hvidvasksekretariatets arbejde gør nærværende lovforslag op med ovennævnte bestemmelser om tavshedspligt, idet en videregivelse fra Hvidvasksekretariatet altid vil være berettiget, også i tilfælde hvor bankens videregivelse af oplysninger til Hvidvasksekretariatet ikke har haft hjemmel.

2.5.1.3. Nærmere om Hvidvasksekretariatets behandling af oplysninger

Hvidvasksekretariatet behandler oplysninger om danske statsborgere, i Danmark hjemmehørende organisationer og virksomheder, herboende udlændinge og andre udlændinge, organisationer og virksomheder i forbindelse med Hvidvasksekretariatets opgavevaretagelse.

Hvidvasksekretariatet behandler i altovervejende grad oplysninger om personer, som ikke er mistænkt for en forbrydelse, men Hvidvasksekretariatet analyserer oplysninger bl.a. med henblik på at vurdere, om der eventuelt kan være grundlag for en sådan mistanke.

Herudover behandler Hvidvasksekretariatets også efter omstændighederne oplysninger om personer, der er eller har været mistænkte for konkrete forbrydelser.

Endelig behandler Hvidvasksekretariatet oplysninger om personer, som ikke er eller bliver genstand for mistanke eller nærmere undersøgelse. Det kan f.eks. være såkaldte bipersoner i forbindelse med underretninger, efterretningskilder eller andre personer, som kan bidrage til at forstå eller påvise sammenhænge i forbindelse med Hvidvasksekretariatets analyser, undersøgelser eller efterforskningsoplæg mv.

2.5.1.4. Nærmere om de behandlede oplysninger

Hvidvasksekretariatet behandler som led i sin virksomhed enhver oplysning, der har den fornødne relevans for sekretariatets opgavevaretagelse.

Efterretningsoplysningerne består af underretninger om mistænkelige transaktioner eller adfærd, der bl.a. indeholder oplysninger om tilknyttede personer, virksomheder og pengekonti. Herudover kan underretningerne ledsages af supplerende oplysninger i form af kontoudtog, identitetsoplysninger, mv.

Hvidvasksekretariatet behandler i den forbindelse almindelige personoplysninger, herunder navne og adresser, cpr-numre, oplysninger om økonomiske forhold og oplysninger om de berørte personers uddannelse og arbejde. Herudover behandles der oplysninger om strafbare forhold og i et vidt omfang tillige følsomme personoplysninger f.eks. om politisk eller religiøs overbevisning.

Endelig behandler Hvidvasksekretariatet en række øvrige fortrolige efterretningsoplysninger, herunder om juridiske personer.

2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Artikel 52, i 4. hvidvaskdirektiv pålægger medlemsstaterne at sikre, at deres udpegede FIU'er samarbejder med hinanden i videst muligt omfang, uanset deres organisatoriske status.

Artikel 53, stk. 1 og 2, som ændret med artikel 1, nr. 33, i 5. hvidvaskdirektiv, fastsætter en række yderligere krav til FIU'ernes gensidige udveksling

af oplysninger med henblik på at sikre, at de hurtigt og i videst muligt omfang udveksler alle relevante oplysninger for behandling eller analyse af oplysninger om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og de fysiske eller juridiske personer, der er involveret. Dette gælder uanset typen af den underliggende forbrydelse, og også selvom det på tidspunktet for udvekslingen ikke er identificeret, hvilken underliggende forbrydelse, der er tale om.

I forlængelse heraf fremgår det af artikel 54 i 4. hvidvaskdirektiv, at oplysninger og dokumenter, som modtages i medfør af artikel 52 og 53, anvendes til varetagelse af FIU'ens opgaver, og at den FIU, der videregiver oplysninger og dokumenter i medfør af artikel 52 og 53, kan pålægge begrænsninger og betingelser for deres anvendelse. Det fremgår endvidere, at den modtagende FIU skal overholde disse begrænsninger og betingelser.

Med artikel 1, nr. 34, i 5. hvidvaskdirektiv tilføjes et nyt stykke til artikel 54, hvoraf det fremgår, at medlemsstaterne skal sikre, at FIU'erne udpeger mindst én kontaktperson eller ét kontaktpunkt som ansvarligt for at modtage forespørgsler om oplysninger fra FIU'er i andre medlemsstater.

Efter artikel 55, stk. 1 i 4. hvidvaskdirektiv, må de oplysninger, der udveksles i henhold til artikel 52 og 53, kun anvendes til det formål, hvortil oplysningerne ønskedes eller blev udleveret. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at den modtagende FIU's videregivelse af oplysninger til andre myndigheder, organer eller instanser eller anvendelse af disse oplysninger til formål ud over dem, der oprindeligt blev godkendt, er betinget af en forhåndsgodkendelse fra den FIU, som leverede oplysningerne.

Med artikel 1, nr. 35 i 5. hvidvaskdirektiv nyaffattes artikel 55, stk. 2, således, at medlemsstaterne skal sikre at forhåndsgodkendelsen fra den anmodede FIU til at formidle oplysningerne til kompetente myndigheder herefter skal gives omgående og i videst muligt omfang, uanset typen af tilknyttet underliggende forbrydelse.

Den anmodede FIU må endvidere ikke nægte at give sin godkendelse til en sådan formidling, medmindre dette ville falde uden for anvendelsesområdet for dens bestemmelser om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, ville kunne vanskeliggøre en efterforskning eller på anden måde ville være i uoverensstemmelse med de grundlæggende principper i den pågældende medlemsstats nationale ret. Herudover følger det af

bestemmelsen som nyaffattet, at et eventuelt afslag på godkendelse skal begrundes behørigt.

Endelig fremgår det, at disse undtagelser skal præciseres på en måde, der forhindrer misbrug og uretmæssige begrænsninger af formidlingen af oplysninger til kompetente myndigheder.

Om formålet med ændringerne i 5. hvidvaskdirektiv fremgår det af præambelbetragtning nr. 48, at udveksling af oplysninger og levering af bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder er af afgørende betydning med henblik på dette direktiv, og at medlemsstaterne følgelig ikke bør forbyde eller opstille urimelige eller unødigt restriktive betingelser for denne udveksling af oplysninger og levering af bistand.

Direktivet bidrager ikke herudover til at fastlægge, hvornår FIU'erne vil kunne nægte at imødekomme en anmodning fra en anden medlemsstats FIU om tilladelse til videreformidling med henvisning til, at videregivelsen af oplysninger ville være i uoverensstemmelse med grundlæggende principper i den pågældende FIU's nationale ret.

Det er dog Erhvervsministeriets vurdering, at der i den forbindelse navnlig vil kunne lægges vægt på sådanne hensyn, som anført i retshåndhævelsesdirektivets artikel 15 stk. 1, litra a-d, hvorefter medlemsstaterne kan begrænse registreredes ret til indsigt, i det omfang, det vurderes nødvendigt og forholdsmæssigt med henblik på at undgå, at der lægges hindringer i vejen for officielle eller retlige undersøgelser, efterforskninger eller procedurer, undgå at skade forebyggelsen, afsløringen, efterforskningen eller retsfølgningen af strafbare handlinger eller fuldbyrdelsen af strafferetlige sanktioner, beskytte den offentlige sikkerhed, eller beskytte statens sikkerhed.

Det foreslås på den baggrund, at der indsættes en ny bestemmelse i hvidvasklovens § 29 a med henblik på at sikre effektiv gennemførelse af artikel 54, stk. 1, og 55, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv og at gennemføre artikel 1, nr. 35, i 5. hvidvaskdirektiv.

2.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 4, at der indsættes en ny bestemmelse i hvidvasklovens § 29 a, og at det i bestemmelsens stk. 1, udtrykkeligt fastslås, at Hvidvasksekretariatet i forbindelse med videregivelse af oplysninger til en anden EU-medlemsstats FIU kan fastsætte begrænsninger og be-

tingelser for anvendelsen af de pågældende oplysninger. Det foreslås endvidere udtrykkeligt fastslået i bestemmelsen, at Hvidvasksekretariatet skal overholde sådanne begrænsninger og betingelser, der måtte være fastsat for så vidt angår oplysninger, som Hvidvasksekretariatet modtager fra en anden EU-medlemsstats FIU.

Bestemmelsen skal medvirke til at sikre, at Hvidvasksekretariatet på betryggende vis kan varetage sådanne efterretningsopgaver, som medfører et særligt behov for at videregive en række meget sensitive oplysninger og oplysninger, hvis pålidelighed ikke umiddelbart lader sig efterprøve. Hertil kommer, at det finansielle efterretningsarbejde ofte har en sådan karakter, at det ikke på tidspunktet for videregivelsen af en oplysning er muligt fuldt ud at vurdere den betydning, som oplysningen kan have, når den sammenkædes med andre oplysninger.

Der kan dog ikke fastsættes særlige vilkår alene som følge af, at der er tale om videregivelse til en FIU.

Herudover foreslås det, at der indsættes en bestemmelse i stk. 2, hvori det præciseres, at oplysninger, som Hvidvasksekretariatet modtager fra en anden EU-medlemsstats FIU, kun må anvendes til forfølgelse af de formål, hvortil oplysningerne er indhentet eller er blevet udleveret. Det foreslås endvidere præciseret i bestemmelsen, at Hvidvasksekretariatets videregivelse af sådanne oplysninger til kompetente myndigheder mv. eller anvendelse af sådanne oplysninger til andre formål, er betinget af, at den afgivende EU-medlemsstats FIU på forhånd meddeler samtykke hertil.

Det foreslås yderligere at indsætte en bestemmelse i stk. 3, som pålægger Hvidvasksekretariatet omgående at besvare og i videst mulige omfang imødekomme en anmodning fra en anden EU-medlemsstats FIU om tilladelse til at videregive oplysninger til kompetente myndigheder mv., som den pågældende FIU har modtaget fra Hvidvasksekretariatet uanset typen af den tilknyttede underliggende forbrydelse.

Hvidvasksekretariatet må i den forbindelse ikke nægte at imødekomme en sådan anmodning, medmindre formålet med videregivelsen vurderes at falde uden for Hvidvasksekretariatets opgavevaretagelse i forhold til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme som anført i den foreslåede bestemmelse i § 29, stk. 2, eller der er bestemte grunde til at antage, at en sådan videregivelse vil kunne vanskeliggøre forebyggelse, afsløring eller efterforskning af strafbare handlinger eller fuldbyrdelse af

strafferetlige sanktioner, eller på anden måde ikke vil være i overensstemmelse med grundlæggende principper i dansk ret.

Foruden hensynene til forebyggelse og afsløring af strafbare handlinger og fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner, som foreslås udtrykkeligt nævnt i lovteksten, kan som yderligere eksempler på, at videregivelse af oplysninger kan være i uoverensstemmelse med grundlæggende principper i dansk ret nævnes oplysninger, om hvilke, der er bestemte grunde til at antage at den konkrete videregivelse heraf vil kunne lægge hindringer i vejen for officielle eller retlige undersøgelser, eller procedurer, eller vil kunne udgøre en trussel mod den offentlige sikkerhed eller mod statens sikkerhed.

Endelig foreslås det, at der indsættes en bestemmelse i stk. 4, som pålægger Hvidvasksekretariatet at begrunde eventuelle afslag på anmodninger efter stk. 3.

De øvrige betingelser for og det nærmere indhold af Hvidvasksekretariatets samarbejde med andre medlemsstaters FIU'er vil blive reguleret administrativt.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at de foreslåede bestemmelser i denne lov kan indføres inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 6 og § 6 samt §§ 9-10 i lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

3. Forholdet til databeskyttelseslovgivningen

Databeskyttelseslovgivningen i Danmark udgøres bl.a. af Europa-Parlamentets og Rådets Forordning 2016/679/EU af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen) og lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven)

Forordningen og databeskyttelsesloven gælder blandt andet for behandling af personoplysninger, der helt eller delvis foretages ved hjælp af automatisk

databehandling og på ikke automatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.

Forordningen og loven gælder ikke for behandling af personoplysninger omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (retshåndhævelsesdirektivet). Retshåndhævelsesdirektivet er gennemført ved lov nr. 410 af 27. april 2017 om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger (retshåndhævelsesloven).

I databeskyttelsesforordningen og retshåndhævelsesloven findes de relevante bestemmelser om, hvornår personoplysninger må behandles, herunder indsamles og videregives, i henholdsvis forordningens artikel 6, stk. 1 og artikel 9, stk. 1-3 og artikel 10 og lovens §§ 9 og 10.

Herudover skal de grundlæggende principper i henholdsvis forordningens artikel 5 og retshåndhævelseslovens §§ 4 og 5 iagttages.

Det følger bl.a. af forordningens artikel 5, litra a-c, at personoplysninger, der behandles efter forordningen skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede. Endvidere må personoplysninger alene indsamles til legitime formål, og må ikke viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål. Herudover skal personoplysninger være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles.

Personoplysninger, der behandles efter retshåndhævelsesloven, skal ifølge lovens § 4, stk. 1-3, behandles i overensstemmelse med god databehandlingsskik og under hensyntagen til oplysningernes karakter. Indsamling af oplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og saglige formål, som er omfattet af lovens § 1, stk. 1, og senere behandling må ikke være uforenelig med disse formål, jf. dog § 5.

Endelig skal oplysninger, som behandles, være relevante og tilstrækkelige og må ikke omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af de formål, hvortil oplysningerne indsamles, og de formål, hvortil oplysningerne senere behandles.

I tilfælde, hvor der foretages videregivelse af oplysninger omfattet af retshåndhævelsesloven, følger det af lovens § 6, at den videregivende kompetente myndighed fastsætter og underretter om eventuelle særlige vilkår for behandling af oplysningerne. Der kan ikke fastsættes særlige vilkår alene som følge af, at der er tale om videregivelse til en modtager i en anden medlemsstat. Det følger endvidere af § 6, stk. 2, at behandling af oplysninger, der er modtaget fra en kompetent myndighed, ikke må ske i strid med særlige vilkår, som er fastsat af den videregivende kompetente myndighed.

For så vidt angår de foreslåede lovændringer i de foreslåede bestemmelser i §§ 29, stk. 1-4, og 29 a, er det Erhvervsministeriets vurdering, at disse regler kan indføres inden for rammerne af forordningens artikel 6 og § 6 samt §§ 9-10 i retshåndhævelsesloven.

Det bemærkes, at de øvrige bestemmelser i retshåndhævelsesloven, databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven f.eks. reglerne om pligter for en dataansvarlig og databehandler, gælder for behandling af personoplysninger inden for rammerne af de foreslåede bestemmelser i § 29, stk. 1-4, og 29 a. Disse regler skal således iagttages, når personoplysninger behandles efter de foreslåede bestemmelser.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det forventes, at lovforslaget vil medføre et begrænset antal af sager, hvor det vil være relevant at udstede påbud, tvangsbøder og bødeforelæg. Det vurderes derfor, at lovforslaget vil have begrænsede økonomiske konsekvenser, der kan afholdes inden for myndighedens eksisterende ramme.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Virksomheder og personer, som er omfattet af hvidvaskloven vil blive pålagt de forpligtelser som følger af den foreslåede bestemmelse i § 29, stk. 4, hvoraf det fremgår, at Hvidvasksekretariatet af de pågældende personer og virksomheder kan kræve enhver oplysning, der må antages at være af betydning for sekretariatets opgaver, som beskrevet i § 29, stk. 2.

Lovforslaget vurderes ikke i øvrigt at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet af betydning.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv).

Lovforslaget gennemfører endvidere dele af Europa-Parlamentet og Rådet direktiv (EU) 2018/843 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (5. hvidvaskdirektiv).

Der er tale om en direktivnær implementering, der er i overensstemmelse med regeringens fem principper for erhvervsrettet EU-regulering.

9. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den * 2019 til den * 2019 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

[Østre og Vestre Landsret, samtlige byretter, Politidirektørforeningen Advokatrådet, Akademisk Arkitektforening, Amnesty International, Andelskassen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arbejdsskadestyrelsen, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Idræts-Forbund, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Boldspil-Union, Dansk Byggeri, Danske Detail, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Kredit Råd, Dansk Me-

tal, Dansk Pantebrevsforening, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Maritime, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Det Kriminalpræventive Råd, Digitaliseringsstyrelsen, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Ejendomsforeningen, Energi og Olieforum, Erhvervsstyrelsen, FDFFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og ForsikringsAgenturer, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, Finans Danmark, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Forbrugsforeningen, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringselskaber, Foreningen af Interne Revisorer v/ Kim Stormly Hansen, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for platformsøkonomi, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen v/ Direktør Flemming Kosakewitsch, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Garantiformuen, Garban-Intercapital Scandinavia, Horesta Arbejdsgiverorganisation, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), Intertrust (Denmark), ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, Justitia, Institut for Menneskerettigheder, KommuneKredit, KL, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kuratorforeningen, KøbmandStandens OplysningsBureau, Landbrug & Fødevarer, Landsdækkende banker, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsorganisationen i Danmark (LO), Landsforeningne KRIM, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), Moderniseringsstyrelsen, Mybanker, NASDAQ Copenhagen A/S, Nets, Nordic Blockchain Association, Nævnenes Hus, Parcelhusejernes Landsforening, Patent- og Varemærkestyrelsen, Politiforbundet, Postnords Juridiske afdeling, Retspolitisk Forening, Revisornævnet, Rigsadvokaten, Rigsrevisionen, Rigspolitiet, Sikkerhedsstyrelsen, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Søfartsstyrelsen, Telekommunikationsindustrien i Danmark, Udbetaling Danmark, VP Securities A/S, Western Union, Thomson Reuters Nordic, Transparency International Danmark, Ørsted, Østre og Vestre Landsret samt samtlige byretter, Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden i Færøerne og Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland , Københavns Universitet, Det Juridiske Fakultet, Syddansk Universitet, Juridisk Institut, Aalborg Universitet, Juridisk Institut, Aarhus Universitet, Juridisk Institut.]

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen af betydning	Det forventes, at lovforslaget vil medføre et begrænset antal af sager, hvor det vil være relevant at udstede påbud, tvangsbøder og bødeforelæg. Det vurderes derfor, at lovforslaget vil have begrænsede økonomiske konsekvenser, der kan afholdes inden for myndighedens eksisterende ramme.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen af betydning	Ingen af betydning
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Virksomheder og personer, som er omfattet af hvidvaskloven vil blive pålagt de forpligtelser som følge af den foreslåede bestemmelse i § 29, stk. 4, hvoraf det fremgår, at Hvidvasksekretariatet af de pågældende personer og virksomheder kan kræve enhver oplysning, der må antages at være af betydning for sekretariatets opgaver, som beskrevet i § 29, stk. 2.

		Lovforslaget vurderes ikke i øvrigt at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet af betydning.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Virksomheder og personer, som er omfattet af hvidvaskloven vil blive pålagt de forpligtelser som følge af den foreslåede bestemmelse i § 29, stk. 4, hvoraf det fremgår, at Hvidvasksekretariatet af de pågældende personer og virksomheder kan kræve enhver oplysning, der må antages at være af betydning for sekretariatets opgaver, som beskrevet i § 29, stk. 2. Lovforslaget vurderes ikke i øvrigt at have administrative konsekvenser for erhvervslivet af betydning.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets	

	<p>direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv).</p> <p>Lovforslaget gennemfører endvidere dele af Europa-Parlamentet og Rådet direktiv (EU) 2018/843 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (5. hvidvaskdirektiv).</p>
<p>Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)</p>	<p style="text-align: center;">JA NEJ</p> <p style="text-align: center;"> X</p>

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

I hvidvasklovens § 8, stk. 3, § 26, stk. 1-4, og 6, § 28, § 29, stk. 1, der bliver stk. 5, § 30, stk. 3, § 30 b, § 46 a, stk. 7 og 8, og 74, stk. 1, henvises til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Det foreslås, i de pågældende bestemmelser at ændre Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet til Hvidvasksekretariatet.

Den foreslåede ændring foretages henblik på at præcisere, at Hvidvasksekretariatet i Danmark er den finansielle efterretningsenhed (FIU) i henhold til hvidvaskloven.

Til nr. 2

Det følger af § 26, stk. 2, i hvidvaskloven, at medlemmer af Advokatsamfundet i tilfælde af mistanke som nævnt i stk. 1, kan underrette sekretariatet for Advokatsamfundet, der efter en vurdering af, om der er underretnings-

pligt i henhold til stk. 1, omgående og uredigeret skal videregive underretningen til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Med artikel 1, nr. 22, i 5. hvidvaskdirektiv tilføjes et stykke 3 til artikel 34. Hvoraf det fremgår, at selvregulerende organer, som er udpeget af medlemsstaterne, årligt skal offentliggøre en rapport med oplysninger om a) foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 58, 59 og 60 (om sanktioner) b) antallet af modtagne indberetninger om overtrædelser som omhandlet i artikel 61 (overtrædelser af nationale bestemmelser, der gennemfører direktivet), hvis det er relevant, c) antallet af rapporter, der blev modtaget af det selvregulerende organ, som omhandlet i stk. 1, og antallet af rapporter, som det selvregulerende organ har fremsendt til FIU'en, hvor det er relevant og d) hvor det er nødvendigt, antal og beskrivelse af foranstaltninger, der er gennemført i medfør af artikel 47 og 48 med henblik på at overvåge, at de forpligtede enheder overholder deres forpligtelser i henhold til i) artikel 10-24 (kundekendskabskrav), ii) artikel 33, 34 og 35 (indberetning af mistænkelige transaktioner), iii) artikel 40 (opbevaring af registreringer) og iv) artikel 45 og 46 (interne kontroller).

Det foreslås, at der efter § 26, indsættes en ny bestemmelse i § 26 a, som pålægger sekretariatet for Advokatsamfundet årligt at udarbejde og offentliggøre en rapport, der skal indeholde oplysninger om følgende:

- 1) Antallet af modtagne indberetninger vedrørende mulige overtrædelser af reglerne i denne lov.
- 2) Antallet af modtagne underretninger efter hvidvasklovens § 26, stk. 2, og antallet af underretninger, som sekretariatet for Advokatsamfundet har sendt til Hvidvasksekretariatet.
- 3) Antallet og en nærmere beskrivelse af eventuelle foranstaltninger truffet af Advokatrådet efter hvidvasklovens § 64, stk. 2, med henblik på at overvåge, at virksomheder og personer omfattet af loven overholder deres forpligtelser i medfør af kapitel 2 om risikovurdering og risikostyring, kapitel 3 om kundekendskabsprocedurer og kapitel 5 om undersøgelses- noterings- underretnings- oplysnings og opbevaringspligt.

Rapporten skal offentliggøres og forudsættes at indgå i grundlaget for den nationale risikovurdering.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Hvidvasksekretariatet hos Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) er den centrale danske finansielle efterretningsenhed (FIU) i Danmark. Hvidvasksekretariatet blev oprettet ved Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 30. juni 1993 med henblik på at indsamle, registrere, videregive, koordinere og bearbejde oplysninger vedrørende hvidvask af udbytte fra strafbare forhold.

Hvidvaskloven indeholder en række bestemmelser om Hvidvasksekretariatets virke, herunder reglerne om underretningspligt i hvidvasklovens §§ 26, stk. 1, og 2, og 28, men sekretariatets funktion og opgavevaretagelse er ikke herudover reguleret i nogen samlet lov.

Det foreslås, at § 29 i hvidvaskloven nyaffattes, og at der i den forbindelse indsættes en bestemmelse om Hvidvasksekretariatets funktion, uafhængighed og selvstændige virke og opgavevaretagelse.

Det foreslås i den forbindelse, at det af den foreslåede bestemmelses *stk. 1*, fremgår, at den danske finansielle efterretningsenhed (FIU) er Hvidvasksekretariatet, som organisatorisk hører under Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK). Det foreslås i den forbindelse præciseret i bestemmelsen, at Hvidvasksekretariatet er operationelt uafhængig og selvstændigt virkende, hvorved forstås at sekretariatet har kompetence og kapacitet til at udføre sine opgaver frit og selvstændigt kan træffe beslutninger om at analysere, anmode om og formidle specifikke oplysninger, som beskrevet i bestemmelsens *stk. 2*.

Det foreslås endvidere, at det af *stk. 2*, fremgår, hvilke kerneopgaver Hvidvasksekretariatet varetager.

Det foreslås i den forbindelse udtrykkeligt fastslået, at Hvidvasksekretariatet for det første har til opgave at modtage og analysere underretninger om mistænkelige transaktioner og andre oplysninger af relevans for hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser og finansiering af terrorisme.

For det andet foreslås det udtrykkeligt fastslået, at Hvidvasksekretariatet har til opgave at formidle resultaterne af sin analyse og alle yderligere relevante

oplysninger til de kompetente myndigheder, ved mistanke om hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser og finansiering af terrorisme.

De foreslåede bestemmelser i stk. 1, og 2, har til formål at sikre effektiv gennemførelse af artikel 32, stk. 3, i 4. hvidvaskdirektiv og dermed skabe klarhed om de retlige rammer for sekretariatets virksomhed.

Efter artikel 32, stk. 3, i 4. hvidvaskdirektiv, er FIU'en den ansvarlige enhed i forhold til, at modtage og analysere underretninger om mistænkelige transaktioner og andre oplysninger af relevans for hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser og finansiering af terrorisme. Det fremgår endvidere, af bestemmelsen, at FIU'en er ansvarlig for at formidle resultaterne af sin analyse og alle yderligere relevante oplysninger til de kompetente myndigheder, når der er mistanke om hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser eller finansiering af terrorisme. FIU'en skal desuden kunne indhente yderligere oplysninger hos de forpligtede enheder. Endelig fremgår det, at FIU'en skal være operationelt uafhængig og autonom, hvorved forstås, at enheden har kompetence og kapacitet til at udføre sine opgaver frit og kan træffe autonome beslutninger om at analysere, anmode om og formidle specifikke oplysninger.

Det foreslås endvidere, at det fremgår af *stk. 3*, at Hvidvasksekretariatet har ansvaret for i samarbejde med relevante myndigheder at udarbejde og løbende opdatere den nationale risikovurdering på hvidvaskområdet.

Den foreslåede bestemmelse har til formål effektivt at gennemføre artikel 7, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv og skabe formel klarhed om, at Hvidvasksekretariatet er den ansvarlige myndighed i forhold til udarbejdelsen af den nationale risikovurdering på hvidvaskområdet.

Artikel 7, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv pålægger medlemsstaterne at træffe passende foranstaltninger til at identificere, vurdere, forstå og begrænse de risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som påvirker dem, samt alle databeskyttelsesproblematikker i denne forbindelse. Medlemsstaterne pålægges endvidere at sørge for, at denne risikovurdering holdes opdateret. Efter bestemmelsens stk. 2, skal medlemsstaterne udpege en myndighed eller oprette en mekanisme, som koordinerer medlemsstaternes respons på se risici, der er omhandlet af stk. 1 og underrette Kommissionen, ESA'erne og de øvrige medlemsstater om denne myndigheds identitet eller forelægges en beskrivelse af mekanismen.

Der er ikke tale om en udtømmende angivelse af Hvidvasksekretariatets opgaver.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Hvidvasksekretariatet kan inden for rammerne af databeskyttelseslovgivningen og forvaltningsretten anmode de af loven omfattede personer og virksomheder om oplysninger til brug for sekretariatets opgavevaretagelse.

Endvidere giver reglerne i retsplejeloven om edition mulighed for, at virksomheder eller personer, der ikke er mistænkt under visse betingelser kan gives pålæg om at forevise eller udlevere oplysninger, hvis der er grund til at antage, at oplysningen f.eks. kan tjene som bevis i en straffesag. Det er en betingelse for at give pålæg om edition, at det sker som led i efterforskningen af en lovovertrædelse, som er undergivet offentlig påtale eller en krænkelser som nævnt i § 2, stk. 1, nr. 1, i lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning.

Afgørelse om editionsplæg træffes som udgangspunkt af retten ved kendelse efter begæring fra politiet, jf. retsplejelovens § 806, stk. 1 og 2.

Det foreslås, at det i *stk. 4, 1. pkt.*, bestemmes, at Hvidvasksekretariatet fra personer og virksomheder omfattet af denne lov kan kræve enhver oplysning, der må antages at være nødvendig for varetagelsen af sekretariatets opgaver, som beskrevet i bestemmelsens stk. 2, medmindre personen eller virksomheden er undtaget fra underretningspligt efter § 27, stk. 1-3. Bestemmelsen har til formål at gennemføre artikel 1, nr. 18, i 5. hvidvaskdirektiv.

Med artikel 1, nr. 18, i 5. hvidvaskdirektiv tilføjes et stykke 9 til artikel 32, hvorefter hver FIU med forbehold for artikel 34, stk. 2 (om undtagelser fra underretningspligten for advokater, revisorer mv.), og inden for rammerne af sine opgaver skal kunne anmode om, indhente og anvende oplysningerne fra enhver forpligtet enhed med henblik på at forebygge, opdage og effektivt bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, selv hvis der ikke er foretaget en forudgående indberetning i henhold til artikel 33, stk. 1, litra a), eller artikel 34, stk. 1.

Det foreslås endvidere, at det i *stk. 4, 2. pkt.*, bestemmes, de af loven omfattede virksomheder og personer efter anmodning fra Hvidvasksekretariatet

omgående skal give sekretariatet alle nødvendige oplysninger. Bestemmelsen har til formål at gennemføre artikel 1, nr. 21, i 5. hvidvaskdirektiv.

Med artikel 1, nr. 21, i 5. hvidvaskdirektiv nyaffattes artikel 33, stk. 1, litra b, således, at medlemsstaterne skal pålægge de forpligtede enheder, og hvor det er relevant deres ledelse og ansatte, at samarbejde fuldt ud ved omgående efter anmodning fra FIU'en direkte at give denne alle nødvendige oplysninger.

Endelig foreslås det, i *stk. 4, 3 pkt.*, at bestemmelsen i § 26, stk. 2, tilsvarende skal finde anvendelse i forhold til måden, hvorpå medlemmer af Advokatsamfundet kan efterkomme oplysningspligten.

Efter den foreslåede bestemmelse tilkommer det Hvidvasksekretariatet at foretage en vurdering af, om betingelserne for videregivelse er opfyldt. Bestemmelsen indebærer således en umiddelbar forpligtelse for de af loven omfattede personer og virksomheder til efter anmodning fra Hvidvasksekretariatet omgående at give sekretariatet alle nødvendige oplysninger.

Bestemmelsen giver mulighed for, at medlemmer af Advokatsamfundet kan vælge i stedet at give oplysningerne til sekretariatet for Advokatsamfundet, som efter en vurdering af, om der er oplysningspligt i henhold til *stk. 4*, omgående og uredigeret skal videregive de ubedte oplysninger til Hvidvasksekretariatet.

Det forudsættes, at Hvidvasksekretariatet i forbindelse med anmodningen om oplysninger fastsætter en passende tidsfrist for opfyldelse af oplysningsforpligtelsen.

Oplysningspligten finder ikke anvendelse, hvis der foreligger en konkret mistanke om, at en fysisk eller juridisk person har begået en strafbar lovovertrædelse, og oplysningerne søges tilvejebragt til brug for behandlingen af spørgsmålet om fastsættelse af straf, jf. § 10, stk. 2, i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven). I disse tilfælde skal indhentelsen af oplysninger ske efter retsplejelovens regler om strafprocessuelle tvangsindgreb, herunder reglerne om ransagning, beslaglæggelse og edition.

Såfremt mistanken retter sig mod den fysiske eller juridiske person, hos hvem oplysningerne søges tilvejebragt, gælder oplysningspligten ikke, medmindre det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan

have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse, jf. retssikkerhedslovens § 10, stk. 1. Hvidvasksekretariatet kan således eksempelvis ikke anvende oplysningspligten over for et pengeinstitut for at sikre beviser til en straffesag mod pengeinstituttet for overtrædelse af hvidvaskloven.

Det bemærkes, at Hvidvasksekretariatets indsamling af oplysninger derudover er underlagt forvaltningslovens § 32 og de almindelige forvaltningsretlige principper om saglighed og proportionalitet samt og for så vidt angår personoplysninger de grundlæggende behandlingsregler og behandlingsprincipper i retshåndhævelsesloven.

Lovligheden af Hvidvasksekretariatets behandling af personoplysninger vil kunne efterprøves af Datatilsynet.

Undladelse af at opfylde oplysningspligten, der i medfør af den foreslåede bestemmelse påhviler de af loven omfattede virksomheder og personer, foreslås sanktioneret som anført under pkt. 2.4.3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 5*, at Hvidvasksekretariatet i tilfælde, hvor efterforskningsmæssige hensyn m.v. ikke taler imod, kan give den underrettende virksomhed, person eller myndighed, der medfør af § 26, stk. 1, og § 28 har indgivet en underretning, meddelelse om status i sagen, herunder om der er rejst sigtelse, om der foreligger endelig afgørelse, eller om sagen er henlagt.

Det foreslås endvidere i *stk. 6*, at modtagne meddelelser som nævnt i *stk. 5* ikke må videregives til uvedkommende.

De foreslåede bestemmelser i *stk. 5* og *6* om meddelelse til den underrettende virksomhed mv. og om forbud mod videregivelse til uvedkommende svarer til de gældende bestemmelser i hvidvasklovens § 29, stk. 1 og 2, som der ikke er tilsigtet noget indholdsmæssig ændring af.

Til nr. 4

Hvidvaskloven indeholder ikke i dag regler om Hvidvasksekretariatets udveksling af oplysninger med andre medlemsstaters FIU'er.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse, § 29 a, i hvidvaskloven og at det i *stk. 1*, udtrykkeligt fastslås, at Hvidvasksekretariatet i forbindelse med videregivelse af oplysninger til en anden EU-medlemsstats FIU kan fastsætte begrænsninger og betingelser for anvendelsen af de pågældende oplysninger. Det foreslås tilsvarende fastslået, at Hvidvasksekretariatet skal overholde sådanne begrænsninger og betingelser, der måtte være fastsat for så vidt angår oplysninger, som Hvidvasksekretariatet modtager fra en anden EU-medlemsstats FIU.

Bestemmelsen har til formål at sikre effektiv gennemførelse af artikel 54, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv og skabe klarhed om de retlige rammer for adgangen til at fastsætte begrænsninger og betingelser i forbindelse med FIU'ernes udvekslingen af oplysninger.

Efter artikel 54, i 4. hvidvaskdirektiv, skal dokumenter og oplysninger, som modtages i medfør af artikel 52 og 53, anvendes til varetagelse af FIU'ens opgaver, ligesom den FIU, der videregiver oplysninger og dokumenter i medfør af artikel 52 og 53, kan pålægge begrænsninger og betingelser for deres anvendelse. Det fremgår endvidere, at den modtagende FIU skal overholde disse begrænsninger og betingelser.

Det bemærkes, at der med den foreslåede bestemmelse ikke kan fastsættes særlige vilkår alene som følge af, at der er tale om videregivelse til en FIU.

Der foreslås endvidere indsat en bestemmelse i *stk. 2*, hvori det tydeliggøres, at oplysninger, som hvidvasksekretariatet modtager fra en anden medlemsstats FIU, kun må anvendes til forfølgelse af de formål, hvortil oplysningerne er indhentet eller er blevet udleveret. Det foreslås endvidere, at det fremgår af bestemmelsen, at Hvidvasksekretariatets videregivelse af sådanne oplysninger til kompetente myndigheder mv. eller anvendelse af sådanne oplysninger til andre formål, er betinget af, at den afgivende EU-medlemsstats FIU på forhånd meddeler samtykke hertil.

Bestemmelsen har til formål at sikre effektiv gennemførelse af artikel 55, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv.

Efter artikel 55, stk. 1 i 4. hvidvaskdirektiv, må de oplysninger, der udveksles i henhold til artikel 52 og 53, kun anvendes til det formål, hvortil oplysningerne ønskedes eller blev udleveret. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at den modtagende FIU's videregivelse af oplysninger til andre myndigheder, organer eller instanser eller anvendelse af disse oplysninger

til formål ud over dem, der oprindeligt blev godkendt, er betinget af en forhåndsgodkendelse fra den FIU, som leverede oplysningerne.

Herudover foreslås det, at der i *stk. 3*, indsættes en bestemmelse, som pålægger Hvidvasksekretariatet omgående at besvare og i videst mulige omfang imødekomme en anmodning fra en anden EU-medlemsstats FIU om tilladelse til at videregive oplysninger til kompetente myndigheder m.v., som den pågældende FIU har modtaget fra Hvidvasksekretariatet uanset typen af den tilknyttede underliggende forbrydelse. Hvidvasksekretariatet må i den forbindelse ikke nægte at imødekomme en sådan anmodning, medmindre formålet med videregivelsen vurderes at falde uden for Hvidvasksekretariatets opgavevaretagelse i forhold til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme som anført i den foreslåede bestemmelse i § 29, stk. 2, eller der er bestemte grunde til at antage, at en sådan videregivelse vil kunne vanskeliggøre forebyggelse, afsløring eller efterforskning af strafbare handlinger eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner, eller på anden måde ikke vil være i overensstemmelse med grundlæggende principper i dansk ret.

Endelig foreslås det i *stk. 4*, at Hvidvasksekretariatets eventuelle afslag på anmodninger efter *stk. 3* skal begrundes.

De foreslåede bestemmelser i *stk. 3*, og *4*, har til formål at gennemføre artikel 1, nr. 35, i 5. hvidvaskdirektiv.

Med artikel 1, nr. 35, i 5. hvidvaskdirektiv nyaffattes artikel 55, stk. 2, således, at medlemsstaterne skal sikre, at forhåndsgodkendelsen fra den anmodede FIU til at formidle oplysningerne til kompetente myndigheder herefter skal gives omgående og i videst muligt omfang, uanset typen af tilknyttet underliggende forbrydelse.

Det bemærkes, at der navnlig vil kunne ske afslag på godkendelse efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 3*, med henvisning til at den konkrete videregivelse af oplysninger ikke vil være i overensstemmelse med grundlæggende principper i dansk ret, i tilfælde, hvor der er bestemte grunde til at antage at videregivelsen vil kunne lægge hindringer i vejen for officielle eller rettlige undersøgelser, eller procedurer, eller vil kunne udgøre en trussel mod den offentlige sikkerhed eller mod statens sikkerhed.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger

Til nr. 5

Hovedreglen om straf for overtrædelse af hvidvasklovens regler findes i hvidvasklovens § 78, stk. 1, som hjemler bødestraf for tilsidesættelse af de pligter, som påhviler de omfattede virksomheder og personer efter loven.

Det foreslås, at henvisningen i § 78, stk. 1, til § 29, stk. 2, ændres til § 29, stk. 4, og 6.

Den foreslåede ændring i § 78 har til formål at gennemføre artikel 58, stk. 1, og 3 i 4. hvidvaskdirektiv i forhold til den foreslåede bestemmelse i § 29, stk. 4. Den foreslåede henvisning til stk. 6, svarer til den gældende henvisning til stk. 2.

Det følger i den forbindelse af artikel 58, stk. 1, at medlemsstaterne skal sikre, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, som gennemfører direktivet, i overensstemmelse med denne artikel og artikel 59-61. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at enhver sanktion eller foranstaltning skal være effektiv, forholdsmæssig og have afskrækkende virkning.

Efter bestemmelsens stk. 3, skal medlemsstaterne endvidere sikre, at der i tilfælde af overtrædelse af nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv kan anvendes sanktioner og foranstaltninger over for medlemmer af ledelsesorganet og over for enhver anden fysisk person, som i henhold til national ret er ansvarlige for overtrædelsen.

Ændringen indebærer, at de af loven omfattede personers og virksomheders forsætlige samt groft uagtsomme undladelser af at efterkomme oplysningsforpligtelsen i den foreslåede bestemmelse i § 29, stk. 4, vil kunne straffes med bøde i medfør af § 78, stk. 1.

Ansvarssubjekterne er virksomheder og personer omfattet af denne lovs § 1, stk. 1, og den strafbare handling består ikke at give Hvidvasksekretariatet de oplysninger, der er nødvendige for sekretariatets opgavevaretagelse efter den foreslåede bestemmelse i § 29, stk. 4.

Til nr. 6

Hvidvasksekretariatet har ikke efter gældende ret mulighed for at anvende tvangs bøder med henblik på at gennemtvinge, at virksomheder og personer

omfattet af hvidvaskloven opfylder deres forpligtelser.

Det foreslås, at der i hvidvasklovens § 80, som stk. 5, indsættes en bestemmelse om, at hvis en virksomhed eller en person undlader at opfylde de pligter som påhviler dem i medfør af § 29, stk. 4, kan Hvidvasksekretariatet som tvangsmiddel pålægge personen, virksomheden eller de for virksomheden ansvarlige personer daglige eller ugentlige tvangsbøder

Bestemmelsen gennemfører den fakultative bestemmelse i artikel 58, stk. 2 (og stk. 3), i 4. hvidvaskdirektiv i forhold til den foreslåede bestemmelse i § 29, stk. 4.

Efter artikel 58, stk. 2, skal medlemsstaterne fastsætte regler for administrative sanktioner og foranstaltninger og sikre, at de kompetente myndigheder kan pålægge og anvender sådanne sanktioner og foranstaltninger i forbindelse med overtrædelse af de nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv. Det fremgår endvidere at medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner eller foranstaltninger for overtrædelser, der allerede er omfattet af strafferetlige sanktioner i henhold til national ret. Medlemsstaterne meddeler i så fald Kommissionen de relevante strafferetlige bestemmelser.

Bestemmelsen indfører en tilsvarende mulighed for Hvidvasksekretariatet som efter den gældende bestemmelse i § 80, i dag gælder for Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen og Spillemyndigheden, der som tvangsmiddel kan pålægge de af loven omfattede personer, virksomheder eller de for virksomhederne ansvarlige personer daglige eller ugentlige bøder med henblik på at gennemtvinge opfyldelsen af oplysningsforpligtelsen.

Det følger af bemærkningerne til hvidvasklovens § 73 (nuværende § 80) jf. Folketingstidende 2016-17, A, L 41 som fremsat, side 193), at tvangsbøder forudsættes pålagt dem, der har en handlepligt efter de konkrete bestemmelser. Medlemmer af en virksomheds ledelse kan derfor ikke pålægges tvangsbøder i de tilfælde, hvor det er virksomheden som sådan, der har en pligt til at afgive oplysninger.

Anvendelse af bestemmelsen forudsætter, at Hvidvasksekretariatet giver personen, virksomheden eller de for virksomheden ansvarlige personer et pålæg om, at de udbedte oplysninger skal udleveres inden en fastsat frist.

Et pålæg efter § 80, stk. 5, skal indeholde en henvisning til bestemmelsen i § 29, stk. 4, og det skal være specificeret, hvilke oplysninger, der ønskes ud-

leveret. Pålægget skal gives skriftligt, og det skal af dette fremgå, at såfremt pålægget ikke efterleves inden for den fastsatte, kan der pålægges daglige eller ugentlige tvangsbøder fra en given dato, indtil pålægget efterkommes.

Tvangsbøderne kan pålægges fra en given dato (som udgangspunkt med 14 dages varsel). Forudsætningen for at pålægge tvangsbøder er, at Hvidvasksekretariatet forinden underretter den pågældende person eller virksomhed om, at bøden bliver pålagt fra den anførte dato. Fastsættelsen af denne dato skal ske under hensyntagen til sagens hastende karakter og den forpligtede virksomheds eller persons rimelige muligheder for at efterkomme forpligtelsen. Varslingen skal indeholde oplysninger om tvangsbøden størrelse, og der skal tages forbehold for en eventuel senere forhøjelse af tvangsbøden.

Varslet om daglige eller ugentlige tvangsbøder kan gives samtidig med pålægget om at efterkomme oplysningsforpligtelsen eller efterfølgende, hvis pålægget ikke efterkommes.

Hvis den fastsatte tvangsbøde ikke har givet resultat, kan tvangsbøden forhøjes på baggrund af en forudgående skriftligt varsel om at bøden forhøjes fra den anførte dato. Datoen herfor fastsættes tilsvarende under hensyntagen til sagens hastende karakter og den forpligtede virksomheds eller persons rimelige muligheder for at efterkomme forpligtelsen.

Der beregnes én daglig eller ugentlig tvangsbøde uanset antallet af forhold. Daglige og ugentlige tvangsbøder gives for hver kalenderdag eller kalenderuge uanset den pågældende virksomheds åbningstider, aktivitet mv.

Hvidvasksekretariatet skal i forbindelse med anvendelse af tvangsbøder iagttage det almindelige proportionalitetsprincip, hvoraf det følger, at tvangsmidlet ikke må stå i misforhold til undladelsen.

Ved fastsættelsen af tvangsbøden skal der tages hensyn til den oplysningspligtiges økonomiske formåen, således at foranstaltningen har den nødvendige tilskyndende virkning, men bødestørrelsen beror i øvrigt på et konkret skøn.

Eftersom Hvidvasksekretariatets indhentelse af oplysninger i medfør af den foreslåede bestemmelse til § 29, stk. 4, sker som et led i sekretariatets operationelle virke, hvor sekretariatet er uafhængig, kan et pålæg om at udlevere de ubedte oplysninger inden for en nærmere angivet frist ikke påklages til en overordnet myndighed. Pålægget kan dog indbringes for domsto-

lene i medfør af de almindelige regler om domstolsprøvelse af forvaltningsmyndigheders afgørelser mv.

Det bemærkes, at der ikke vil kunne pålægges tvangsbøder, hvis der foreligger en konkret mistanke om, at en enkeltperson eller en juridisk person har begået en lovovertrædelse, jf. § 10 i lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven). Tvangsbøder kan dog anvendes, hvis det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft [indsæt].

Til § 3

Den foreslåede bestemmelse vedrører lovens territoriale gyldighed og fastslår, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

For Færøerne og Grønland gælder særlige retsplejelove.

Bilag

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	I lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering, jf. lov nr. 651 af 8. juni 2017, som ændret ved lov nr. 1547 af 19. december 2017, lov nr. 706 af 8. juni 2018, lov nr. 1535 af 18. februar 2018 og lov nr. 553 af 7. maj 2019, foretages følgende ændringer:

	§ 1
	<p>1. § 8, stk. 3, § 26, stk. 1-4, og 6, § 28, § 29, stk. 1, der bliver stk. 5, § 30, stk. 3, § 30 b, § 46 a, stk. 7, og 8, og 74, stk. 1, ændres ”Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet” til: ”Hvidvasksekretariatet”.</p>
	<p>2. Efter § 26 indsættes:</p> <p>§ 26 a ”Sekretariatet for Advokatsamfundet offentliggør årligt en rapport, der skal indeholde oplysninger om følgende:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Antallet af modtagne indberetninger vedrørende mulige overtrædelser af denne lov. 2) Antallet af modtagne underretninger efter § 26, stk. 2, og antallet af underretninger, som sekretariatet for Advokatsamfundet har sendt til Hvidvasksekretariatet. 3) Antallet og indholdet af foranstaltninger truffet af Advokatrådet efter § 64, stk. 2, med henblik på at overvåge, at virksomheder og personer omfattet af loven overholder deres forpligtelser i medfør af kapitel 2 om risikovurdering og risikostyring, kapitel 3 om kundekendskabsprocedurer og kapitel 5 om undersøgelses- noterings- underretnings- oplysnings og opbevaringspligt.”
§ 29	

3. § 29 affattes således:

§ 29. Den danske finansielle efterretningsenhed (FIU) er Hvidvasksekretariatet hos Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK). Hvidvasksekretariatet er operationelt uafhængig og selvstændigt virkende, hvorved forstås, at sekretariatet har kompetence og kapacitet til at udføre sine opgaver frit og kan selvstændigt træffe beslutninger om at analysere, anmode om og formidle specifikke oplysninger som beskrevet i stk. 2.

Stk. 2. Hvidvasksekretariatet har som central national enhed til opgave

- 1) at modtage og analysere underretninger om mistænkelige transaktioner og andre oplysninger af relevans for hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser eller finansiering af terrorisme og
- 2) at formidle resultaterne af sin analyse og alle yderligere relevante oplysninger til kompetente myndigheder m.v. ved mistanke om hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser eller finansiering af terrorisme.

Stk. 1. Hvidvasksekretariatet kan, hvis efterforskningsmæssige hensyn m.v. ikke taler imod, give den underrettende virksomhed, person eller myndighed, der medfør af § 26, stk. 1, og § 28 har indgivet en underretning, meddelelse om status i sagen, herunder om der er rejst sigtelse, om der foreligger endelig

Stk. 3. Hvidvasksekretariatet har endvidere ansvaret for i samarbejde med andre myndigheder at udarbejde og opdatere den nationale risikovurdering på hvidvaskområdet med henblik på at identificere, vurdere, forstå og begrænse de aktuelle risici for hvidvask af penge.

Stk. 4. Hvidvasksekretariatet kan fra personer og virksomheder omfattet af denne lov kræve enhver oplysning, der må antages at være nødvendig for varetagelsen af sekretariatets opgaver som beskrevet i stk. 2, medmindre personen eller virksomheden er undtaget fra underretningspligt efter § 27, stk. 1-3. Efter anmodning fra Hvidvasksekretariatet skal de af loven omfattede virksomheder og personer omgående give sekretariatet alle nødvendige oplysninger. Bestemmelsen i § 26, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse i forhold til måden, hvorpå medlemmer af Advokatsamfundet kan efterkomme oplysningspligten.

Stk. 5. Hvidvasksekretariatet kan, hvis efterforskningsmæssige hensyn m.v. ikke taler herimod, give den underrettende virksomhed, person eller myndighed, der i medfør af § 26, stk. 1, og § 28 har indgivet en underretning, meddelelse om status i sagen, herunder om der er rejst sigtelse, om der foreligger endelig afgørelse, eller om sagen er henlagt.

<p>afgørelse, eller om sagen er henlagt.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Modtagne meddelelser som nævnt i stk. 1 må ikke videregives til uvedkommende.</p>	<p><i>Stk. 6.</i> Modtagne meddelelser som nævnt i stk. 5 må ikke videregives til uvedkommende.</p>
	<p>4. Efter § 29 indsættes:</p> <p>§ 29 a. Hvidvasksekretariatet kan i forbindelse med videregivelse af oplysninger til en anden EU-medlemsstats FIU fastsætte begrænsninger og betingelser for anvendelsen af de pågældende oplysninger. Hvidvasksekretariatet skal tilsvarende overholde sådanne begrænsninger og betingelser, der måtte være fastsat for så vidt angår oplysninger, som Hvidvasksekretariatet modtager fra en anden EU-medlemsstats FIU.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Hvidvasksekretariatet må kun anvende oplysninger, som sekretariatet modtager fra en anden EU-medlemsstats FIU til de formål, hvortil oplysningerne er indhentet eller er blevet udleveret. Hvidvasksekretariatets videregivelse af sådanne oplysninger til kompetente myndigheder mv. eller anvendelse af sådanne oplysninger til andre formål, er betinget af, at den afgivende EU-medlemsstats FIU på forhånd meddeler samtykke hertil.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Hvidvasksekretariatet skal omgående besvare og i videst mulig omfang imødekomme en anmodning fra en anden EU-medlemsstats FIU om tilladelse til at vide-</p>

	<p>regive oplysninger til kompetente myndigheder m.v., som den pågældende FIU har modtaget fra Hvidvasksekretariatet uanset typen af den tilknyttede underliggende forbrydelse. Hvidvasksekretariatet må i den forbindelse ikke nægte at imødekomme en sådan anmodning, medmindre formålet med videregivelsen vurderes at falde uden for Hvidvasksekretariatets opgavevaretagelse som anført i § 29, stk. 2, eller der er bestemte grunde til at antage, at videregivelsen vil kunne vanskeliggøre forebyggelse, afsløring eller efterforskning af strafbare handlinger eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner, eller på anden måde ikke vil være i overensstemmelse med grundlæggende principper i dansk ret.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Hvidvasksekretariatets eventuelle afslag på anmodninger efter stk. 3 skal begrundes.”</p>
<p><i>Stk. 1.</i> Overtrædelse af § 55, stk. 3, 1.-4. pkt., og stk. 4, 3.-7. pkt., straffes med bøde. Forsætlig eller grov uagtsom overtrædelse af § 5, § 6, stk. 1, 2. pkt., § 7, stk. 1 og 2, § 8, stk. 1-4 og 6, §§ 9 og 10, § 11, stk. 1 og 2 og stk. 3, 1., 3. og 4. pkt., § 12, § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., stk. 3, stk. 4, 2. pkt., og stk. 5, §§ 15 og 16, § 17, stk. 1 og 2, §§ 18-20, § 21, stk. 1, 2. pkt., § 22, stk. 2 og 3, § 24, stk. 1, 2. pkt., stk. 2 og 3, § 25, stk. 1 og 2, § 26, stk. 1 og 3 og stk. 4, 1. pkt., § 29, stk. 2, §§ 30 og 31, § 35, stk. 1, § 36, stk. 1 og 2, § 38, stk. 1, §§ 40, 43 og 44, § 45, stk. 2, § 48,</p>	<p>5. § 78, <i>stk. 1</i>, ændres § 29, <i>stk. 2</i> til § 29, <i>stk. 4</i>, og 6.</p>

<p>stk. 1, § 49, stk. 1, § 57, stk. 2, § 58, stk. 1, § 59, stk. 1, og § 65, stk. 2, og artikel 4-8, 10-12 og 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, samt artikel 6, stk. 1, i Rådets forordning 2001/1338/EF af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, som ændret ved forordning 2009/44/EF, jf. Rådets forordning 2001/1339/EF af 28. juni 2001 om udvidelse af virkningerne af forordning 2001/1338/EF om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen som fælles valuta, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens regler.</p>	
<p>§ 80 --- Stk. 1-4</p>	<p>6. I § 80 indsættes som stk. 5: Stk. 5. Undlader en virksomhed eller en person at opfylde de pligter, som påhviler dem i medfør af § 29, stk. 4, kan Hvidvasksekretariatet som tvangsmiddel pålægge personen, virksomheden eller de for virksomheden ansvarlige personer daglige eller ugentlige tvangsbøder.</p>
	<p>§ 2</p>
	<p>Loven træder i kraft den 1. januar 2019.</p>
	<p>§ 3</p>
	<p>Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.</p>

